

இனிய தமிழ் ஒரு  
இரு தீங்கள் ஒன்று.

# பூவரசு

Poovarasu

யாங்கூர்-சீத்திரா '97



பூவரசு கலை இலக்கியப் பேரவையின்  
வாசகர் அரங்கம் '97

(பூவரசு ரவது ஆண்டுநிறைவுக் கலை நிகழ்வு)

என் அன்னை.

பிரிவின் நினைவில் பத்தாண்டு.  
(பங்குனி 1987- பங்குனி 1997)

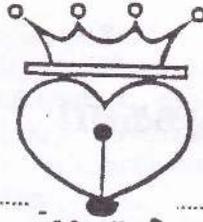
கருவில் சுமந்துள்  
உதிரும் புகட்டி  
கனவில் எனை வளர்த்தாய்.  
சுகமே நீனைந்து  
உலகில் அலைந்து  
துயரில் நான் கலந்தேள்  
மழலை வளர்ந்துள்  
சுமையைக்குறைக்கும்  
என நீ காத்திருந்தாய்  
வளரா மனத்தின்  
குறையால் தவித்து  
மன்னில் நான் அலைந்தேள்  
எழுதாவிதிகள்  
வாழியே நடந்துள்  
கதையை நீ முடித்தாய்  
அழுதே வடிக்கும்  
வீழ்நீர் சுமந்து  
அம்மா நான் இருந்தேள்  
இன் நான் இறந்துள்  
மகனாய்ப்பிறந்து  
உனைநான் தொழுவேனோ  
எனை நீ அனைத்து  
வீழ்நீர் துடைத்து  
மகனே என்பாயோ.



நினைவில் வாழும்-  
கொள்ளிக்கடன் முடிக்காத பிள்ளை-  
இந்துமகேஷ்.

# பூவரசு

இனியதமிழ் ஏடு  
இருதிங்கள் ஒன்று.



— தலை நகல் —

இதழ்: 44  
பங்குனி-சித்திரை 97.

ஆசிரியர்:  
இந்தாமகேஷ்

வெளியீடு:  
பூவரசு கலை இலக்கியப்பேரவை.  
ஜெர்மனி.

Poovarasu  
Tamilische Literatur Magazin  
März-April 97

Herausgeber:  
Poovarasu  
Kultur und Literatur  
Organization,  
Germany.

முகவரி:  
Poovarasu  
Sinniah Maheswaran,  
Otto Brenner Allee 56,  
28325 Bremen,  
Germany.

இந்த மலரின் இதழ்கள்...

தமிழகத்திலிருந்து  
சர்வசீதன்.

மலேசியாவிலிருந்து  
கவிஞர் மயில்வாகனம்

பிரான்ஸிலிருந்து  
ப. கோஜகாந்தன்  
நீலாவெள் கைலை.

கவினிலிருந்து  
உஜே.காளேந்திரன்.

ஜெர்மனியிலிருந்து  
சஞ்சயன்  
சாவை. செந்தில்  
எழிலன்  
எஸ். விஜயகுமார்  
ரூபாவதி சுவநாதன்  
நீதமதி தாரா.கே.  
கோஜன் முருகவேல்  
சு.சம்பந்தன்  
இந்தாமகேஷ்  
செ.யோகநாதன்

உலகமே நம் ஜில்லம்

உள்ளமெல்லாம் நம் சொந்தம்

# வாழ்த்துக்கள்!

# புவரசு

இனிய தமிழ் ஏடு



தை 1997

சூராவது சூன்ரு நகரவு மலர்

புவரசு இலைகள்கொண்டு பூவை ஒருத்தி அட்டைப்பட அழகியாக அரங்கேறி இருக்கிறாள். ஓவியருக்குப் பாராட்டுக்கள்! வெள்ளையடிக்கப்பட்ட கல்லறை என்றில்லாமல் அட்டைக்குள் ஒளிந்திருந்த தரமான விடயங்களும் என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. ஒரு இலவச இணைப்பாக, இந்திய சஞ்சிகைகள்போல மழலைகள் பட்டாளத்திற்கு ஒரு மலர் உதிர்த்தது புவரசின் அரிய சாதனை மாத்திரமல்ல. வித்தியாசமான ஒரு சாதனையுந்தான். ஆறாவது ஆண்டோடு ஆறிவிடாது மேலும் மேலும் வளர்ந்து, இலக்கிய சேவையைப் புவரசு தொடர இந்த வாசகனின் நெஞ்சார்ந்த வாழ்த்துக்கள்!

அன்புடன்

ஏ.ஜே.சூரானேந்திரன்.

(Sweiz)

பூவரசு ஆறாவது ஆண்டு  
 நிறைவு மலரில் மலர்ந்த கதைகள் கவிதைகள்  
 கட்டுரைகள் யாவும் தன் நிறைவாண்டு விழாவினைப்போல்  
 நிறைவாய் இனித்தன. திரு இராஜன் முருகவேலின் மறுவீச்சாரணை  
 என் மனசையும் விசாரித்து விழிக்கவைத்தது. திருமதி விஜயா  
 அமலேந்திரனின் அனுபவம் சிறப்புமிக்க தனித்துவம்.  
 கே.என்.குணராஜனின் சிந்தனைகள் இன்னும் தொடரட்டும்.  
 பூவரசு பூப்பூத்ததோ? இல்லை. புதுவாசப் பெண் பூத்ததோ?  
 அட்டைப்படத்தைத்தான் சொல்கிறேன், அசத்தல்.

-சாந்திநிவாஸ்.

(Bremen)

ஏழாவது ஆண்டில் அடியெடுத்துவைத்திருக்கும்  
 என் இனிய பூவரசே! உனக்கு என் இதயம் நிறைந்த  
 வாழ்த்துக்கள்! ஆறு ஆண்டுகளாக நீ பூத்த மலர்கள்  
 அத்தனையும் அருமை. அவைகளெல்லாம் நம் தமிழ்  
 அன்னைக்கு நீ சூட்டிய பெருமை. என் இனிய  
 பூவரசே! உன் பணியை எம்மால் உறுக்க முடியாது.  
 வளர்க உன் பணி! நீ பல்லாண்டு பல்லாண்டு  
 வாழவேண்டும். வாழ்த்துகின்றேன் உன் வாசகி நான்.

-திருமதி தாரா.கே.

(Saarbrücken)

ஏழாவது ஆண்டில் எடுத்தடி வைத்துவிட்டாய்  
 ஏழாயிரம் ஆண்டு வாழ்க நீ இளந்தளிரே!  
 இருதிங்கள் ஒருமுறைதான் இதழ்களை நீ வீடுக்கின்றாய்  
 என்றாலும் எங்களது நெஞ்சமெல்லாம் இனிக்கின்றாய்.  
 திருவிளங்கும் ஜோர்மனியில் தமிழ் வழங்கும் பூவரசே!  
 வளர்வளர்க என்று வாழ்த்தினோம்!  
 பெருமைசேர் பூவரசு கலை இலக்கியப்பேரவையாய் இணைந்த  
 படைப்பாளர் கவிஞரொடு கலை இலக்கிய ஆர்வலரும் வாழ்க  
 என்றே வாழ்த்துவோம்!  
 வாழ்க! வளர்க!

-திருமதி சச்சிதானந்தமுர்த்தி.

(Bremen)

## பலதும் பத்தும்.



பாவம் அந்தச் சிறிசுகள்!

பெரிசுகளின் 'சின்னத்தம்' என்று இதை ரத்தினச் சுருக்கமாகச் சொல்லிவிடலாமோ? சிறுவர் சிறுமிகளை வருத்தி அவர்கள் உழைப்பில் சுகம்கண்டு வருவது இப்பொழுதெல்லாம் நன்றாகவே பல்கிப் பெருகிப் போயிருக்கின்றது. இதுபற்றி ஐநாசபையின் ஒரு பிரிவான அகில உலக ரீதியிலான தொழில் அமைப்பு (ILO) தரும் தகவல் எம்மைத்திடுக்கிட வைக்கின்றது. உலகில் காணப்படும் 10க்கும் 24க்கும் இடையிட்ட வயதினரில் 13வீதமானோர் வெவ்வேறு பணிக்கு அமர்த்தப்பட்டு வருவதாக இந்த அமைப்பு கவலையுடன் தெரிவிக்கின்றது. இத்தொகை 73 மில்லியன்வரை இருக்கலாம் என்று கூறும் இந்த அமைப்பு, இந்த இளசுகள் பொதுவாகப் பெரியவர்களால் நிர்ப்பந்திக்கப்பட வேலை செய்யப்படி பணிக்கப்படுகின்றார்கள் என்று மேலும் கூறுகின்றது.

ஜெனீவாவில் தலைமையகத்தைக்கொண்டு இயங்கும் இந்த அமைப்பு, பிள்ளைகளைப் பணிக்கமர்த்துபவர்களுக்கு எதிராகக் கடந்த 80 வருடங்களாகப்போராடி வந்தாலும், வேலைக்கு நிர்ப்பந்திக்கப்படும் பிள்ளைகளின் தொகை ஆண்டுக்கு ஆண்டு அதிகரித்துக்கொண்டே போகின்றதாம். குறிப்பாக லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளிலும் ஆப்பிரிக்க நாடுகளிலும் இக்கொடுமை மேலேறிக்கொண்டே செல்கின்றது. பிள்ளைகளை விபசாரத்திற்கு விட்டு பெற்றோர் பணம்சம்பாதிக்கும் மகாகொடுமையும் அரங்கேறியபடிதான் இருக்கின்றது. நேபாளத்திலிருந்து ஆயிரக்கணக்கான சிறுமிகள் இப்படி இந்தியாவின் சிகப்பு விளக்குப் பிராந்தியங்களுக்கு விரட்டப்பட்டு வருகிறார்கள். பின்பு எபிடில் காவிகளாக, சொந்த மண்ணிற்கு வந்து சேர்கிறார்கள். இதைவிட மோசமான கொடுமை என்னதான் இருக்கிறது? இந்த ஐநாசபையின் இன்னொரு பிரிவான யூனிசெஃப் (UNICEF) பிள்ளைகள் நலம் கருதி உழைக்கும் ஒரு அமைப்பாகும். உலகிலுள்ள பிள்ளைகளைப் பராமரிக்க போதிய பணம் செலவிடப்படுவதில்லை

-ஏ.ஜே. குானேந்திரன்.

என்கிறது இந்த அமைப்பு. ஆண்டுக்கு 34 பில்லியன் டாலர்கள்வரை இதற்கு தேவையடும் என்று கூறும் இந்த அமைப்பு (கல்வி, உணவு, என்று நானாவத செலவுகளுக்கு) இவ்வளவு தொகை செலவிடப்படுவதே இல்லை என்று குறைப்படுகின்றது.

இதே சமயம் ஜாவியாக GOLF விளையாட ஆண்டுக்கு 40 பில்லியன் டாலர்களும் பியர் வைன் அருந்த 245 பில்லியன் டாலர்களும், சிகரெட்டிற்காக 400 பில்லியன் டாலர்களும் இராணுவச் செலவிற்காக 400 பில்லியன் டாலர்களும் செலவிடப்பட்டு வருகிறது என்று கட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். பின்னடைகள் என்றால் கிள்ளுக் கீரை என்று நினைக்கிறார்களோ?

**மிருகத்தீனிகள் ஒரு மனிதம்.**

மனிதர்களுள் மிருகங்கள் இருப்பது உங்களுக்குப் புதினமான கதையல்ல! ஆனால் மிருகங்களுக்குள் உறங்கியிருக்கும் மனிதம்....? அமெரிக்காவின் சிக்காகோ மாநிலத்தை ஒட்டிய பகுதியிலுள்ள மிருகக்காட்சிசாலைக்கு ஒரு தாயும் அவரது 3வயது மகனும் ஜாலியாகப் பொழுதைக்கழிக்கச்சென்றிருக்கிறார்கள் அங்கேதான் இந்த வினோதமான சம்பவம் நிகழ்ந்திருக்கின்றது. தாய்க்கும் மகனுக்கும் இடையே என்னபிணக்கோ தெரியவில்லை. திடீரெனத் தாயின் கையை உதறிவிட்டு அந்த மூன்று வயது வால் கால்சென்ற திக்கில் ஓடியிருக்கிறான். முன்னே எதிர்ப்பட்டது கொரில்லாக் குரங்குகளை அடைத்திருந்த பகுதி. 7 கொரில்லாக்கள் இங்கே காட்சிக்கு

நின்றிருந்தன. இவற்றின் முற்பகுதியில் 4 அடி உயர அடைப்பு எழுப்பப் பட்டிருந்தது. இதில் மளமளவென்று ஏறிய சிறுவன், பின் விளைவுகளைச் சிந்திக்காது, 20 அடி தாழ்வில் இருந்த கான்கிரீட் நிலப்பரப்பினை நோக்கிக் குதித்துள்ளான். விழுந்த வேகத்தில் தலை அடிபட அவன் சுயநினைவிழந்துவிட்டான். நடந்த சூததை பார்த்துக்கொண்டிருந்த 8வயதுடையதும், Bintiyya என்ற பெயர் கொண்டதுமான கொரில்லா (ஆபிரிக்க சுவாலி பாஷையின்படி இப்பெயரின் அர்த்தம் சூரிய ஒளியின் மகள்) ஓடிச் சென்று மென்மையாகச் சிறுவனைத் தூக்கியிருக்கின்றது. தன்னுடைய குட்டி முதுகில் இருக்கத்தக்கதாக சிறுவனை அப்படியே தூக்கிச்சென்று மிகக் கவனமாகத் தரையில் கிடத்தியிருக்கின்றது. (மிருகக்காட்சிக் காவலாளிகள் வந்து கொண்டுவரவில்லை விதத்தில்). தனது சொந்தத்தாயினால் அனாதரவாக விடப்பட்ட ஒரு குட்டியாக இது இருந்தது என்கிறார்கள் மிருகக் காட்சிச்சாலை நிர்வாகிகள். இதே நிர்வாகிகள் இந்த கொரில்லாவிற்கு தாய் எப்படிப் பிள்ளையைப் பராமரிப்பது என்றெல்லாம் சொல்லிக்கொடுத்து வந்ததுண்டாம். இந்த கொரில்லாவின் செய்கை முறைகள் பார்வையாளர்களைப் பெரிதும் கவர்வதால் பரிசாகப் பழங்களை எல்லோரும் கொண்டுவந்து கொடுப்பதுண்டாம். காயங்களோடு உயிர்தப்பிவிட்டான் அந்தப் போக்கிரிச் சிறுவன். என்றாலும் மனிதமிருகங்களுக்கு, மிருக மனிதத்தைக் காட்டிக்கொடுக்க உதவியமைக்காக சிறுவன் தோளில் பிலே என்று ஒரு தட்டுத் தட்டலாம்.

## புதியதும் பழையதும்.

"ஐயோ...வருஷம் அமங்கலமாகப் பிறந்திருக்கிறதே!" என்று நாம் அங்கலாய்க்கும் பொழுதுகளைச் சந்திப்பதுண்டு. கவலையை விடுங்கள் என்கிறது "புதிய விஞ்ஞானி" என்னும் சஞ்சிகை. ஒருவருடம்பிறந்தபோது பொல்லாத சம்பவம் நடந்துவிட்டது என்பதற்காக முகத்தைத் தொங்கப் போட்டுக்கொண்டு இருந்துவிட வேண்டாம். உலகெங்கும் 14தடவைகள் வருடம் பிறக்கின்றது. குறையை நீங்கள் ஜமாய்த்துவிடலாம் என்று உற்சாக டானிக் தருகின்றது இந்த சஞ்சிகை.

இந்த ஜனவரி 1இல் புதுவருடம் பிறப்பது பலருக்குமே தெரியும். கிரகேரியன் காலண்டர் முறையைப் பின்பற்றுபவர்கள் எல்லோருக்குமே ஜனவரி முதலாந்திகதிதான் புத்தாண்டு பிறக்கின்றது. நிஜத்தைச் சொல்வதானால் கி.மு.46ம் நூற்றாண்டில் மன்னன் ஜூலியர் சீஸர்தான், ஜனவரி ஒன்றில் வருடம் பிறக்கவேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார். ஆனால் 1582ல் பாப்பாண்டவர் கிரகரி இக்காலண்டரைத் திருத்தி அமைத்தார். பலவித நாடுகளில் பலவித கலாச்சாரங்கள் உண்டல்லவா? இந்த நாடுகள் குறைந்தபட்சம் வித்தியாசமான 26 புதுவருடதினங்களை அறிமுகப்படுத்தினார்கள். இவற்றுள் இன்று எஞ்சியிருக்கும் புதுவருட தினங்களுக்குள் மிகத்தொன்மையானது என்ற பெயரைப் பெறுவது சீன முறையிலுள்ள காலண்டர் அமைப்புத்தான். இந்த வருடம் இந்த ஆண்டில் இவர்களுக்கு பெப்ரவரி 7 அன்றுதான் பிறந்தது. யூதர்களுக்கோ



ஒக்டோபர் 2 அன்றுதான் புதியவருட ஜனனம். இஸ்லாமியரின் காலண்டரோ பிறைகண்டே நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. இந்த வருடம் மே 8 அன்றுதான் இந்த நிகழ்வு ஏற்படும். நமது தமிழர்களின் காலண்டர்களையும் குறிப்பிடவேண்டாமா? கிரகேரியன் காலண்டரின் திகதியில் ஏப்ரல் 14 அன்றுதான் தமிழருக்கு தைப் பிறப்பு. விசித்திர நிகழ்வுகளால்தான் வாழ்க்கை இன்னமும் கசக்காமல் இருக்கின்றது.

## குட்டிச்சாத்தான்கள்.

இன்றெல்லாம் மனித உயிர்கள் செல்லாக்காசாகிவிட்டன என்றுதான் சொல்லத்தோன்றுகின்றது. மனிதனை மனிதன் வெட்டிச்சாய்ப்பது சுட்டுத்தள்ளுவது என்பதெல்லாம் சர்வசாதாரண நிகழ்வுகளாகிவிட்டன. போரின் உக்கிரம், உலகின் பல நாடுகளுக்குள் பல உயிர்களுக்கு உலை வைத்துவருகின்றன. எதிரிகளை நெருங்கவிடாமல் எட்ட வைத்திருக்க, நிலக்கண்ணிகளை எல்லைப்புறங்களில் விதைக்கும்மோசமான கைங்கரியம் இப்பொழுதெல்லாம் நடந்துவருகின்றது. ஜனங்கள் நடமாடும் வயல்வெளிகள் போன்ற பிராந்தியங்களில் கூட இந்த நிலக்கண்ணிகள் புதைக்கப்பட்டு,

பலரின் வாழ்க்கையை தினமும் முடமாக்கிவருகின்றன. கடந்த 2வருடங்களாக, சுவீட்சர்லாந்தின் ஜெனீவா நகரில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட, அகில உலக ரீதியிலான கருத்தரங்கில், முழு உலக அளவில் நிலக்கண்களையடைத்ததையென்று என்ற கருத்து முழுமையாக ஏற்கப்பட, வாய்ப்பு உண்டாகவில்லை. சில இன நிலக்கண்களையெடுகள் தடைசெய்யப்பட சம்மதித்து, ஏனையவற்றின் பாவனையைக் கட்டுப்படுத்த ஒப்புதல் கொடுக்கப் பட்டிருந்தாலும், இனி இதுபற்றிய தீர்க்கமான முடிவு எடுக்க 2001ம் ஆண்டில்தான் முடியும். அடுத்த கூட்டம் இந்த ஆண்டில்தான் இடம்பெறப் போகின்றது. இப்பாரிய 5வருட இடைவெளியில் 50,000 பேர்வரையில் நிலக்கண்களால் கொல்லப்பட்டும், 80,000பேர்வரையில் அங்கவீனர்களாகும் வாய்ப்பும் உருவாகி பெரும் நாசம் ஏற்படும் என்கிறார்கள் அவதானிகள். பாதிப்புறுபவர்கள் எல்லோருமே அப்பாவி பொதுமக்களாகத்தான் இருக்கும் என்கிறார்கள். அமெரிக்காவின் "வாஷிங்டன் போஸ்ட்" பத்திரிகை தன் கருத்து வெளியிடுகையில், நிலக்கண்கள் வெடிகளைத் தொகையாக வைத்திருக்கும் நாடுகளுக்கு இவை விளைவிக்கும் அளத்தங்கள் அளவுகடந்த குதூகலத்தைக் கொடுத்துவருகின்றன என்று கவலைப்பட்டிருக்கிறது. ஐ.நா.சபையின் ஒரு கணிப்பீன்படி இந்தக் குட்டிச்சாத்தான்கள் இன்றைய நிலவரப்படி 68நாடுகளில் 100 மில்லியன்வரை புதைககப் பட்டிருக்கிறதாம். இந்தக் குட்டிச்சாத்தான்களை ஒழிக்க எத்தனை ஆண்டுகள் காத்திருக்க வேண்டுமோ?

## சீந்தியுங்கள்!

பணத்தைக் கரைத்து பன்னிராய் தெளித்து பகட்டுவிழாக்கள் எடுக்கும் பண்புடையோரே...  
பொறுப்பாய் சிறிது சீந்தியுங்கள்!

உடல் உறுப்பை இழந்தும் உணர்வை இழக்காமல் உன்னதப்போர் புரியும் உடன் பிறப்புக்களை ஒரு நிமிடம் சீந்தியுங்கள்!

ஐம்பது வயதானவர்க்கும் அழைப்பின்றிப் பிறப்பைக் கொண்டாடச் செல்வதிங்கே நாகரீகம் என்றால் அதுவே உங்கள் நட்புக்கு வரைவிலக்கணம் என்றால்... ஐயா பசிக்கிறதே... உதவுங்கள் என்று அழைக்கின்றார்கள் அங்கே அது உங்கள் காதில் விழவில்லையா?

இருப்பை இழந்து தவிக்கும் எங்கள் இளமாதர்களின் கருப்பை சிசுவைக்கலைத்து கயவர் களியாட்டம் நடத்தும் கொடுமை

நெருப்பாய் எரியும் நெஞ்சங்கள் அங்கே இறுப்பையே எண்ணி வாட... பிறப்பையா கொண்டாட முடியும்...?

-கொற்றையூர் வாசன்.

செய்தொழில் தெய்வம்.

வெள்ளம் அணைகட்ட வருவதில்லை.  
விரயல் அதிஸ்டமாய்க் கிடைப்பதில்லை  
செய்பாத்தொழில் தானாய் முடிவதில்லை  
செய்யும் தொழிலைப் பழிப்போர்  
உலகில் வாழ்வதில்லை.

இருக்கும் இடம்விட்டு

நறத்தால் ஒன்றுபட்ட போதும்  
மனத்தால் வேறுபட்டு நின்றோம் அங்கே  
மனத்தால் ஒன்றுபட்ட போதும்  
நறத்தால் வேறுபட்டுநின்றோம் இங்கே.

வாக்கு.

சோதனைக்காலம் வரும்போது  
ந் உண்மைகளைப் பேசிக்கொண்டிருப்பாய்  
அதிர்ஸ்டக்காற்று வீசும்போது  
ந் பொய்களைப் பேசிக்கொண்டிருப்பாய்

செ. யோகநாதன்.

# நீழலில்...

மழை இந்த நிலத்தை மறந்து வெகுகாலமாகி விட்டது.

'ஹோ' வென்றபேரிரைச்சலுடன் அலைக்கரங்களால் தரையை அறைந்து அறைந்து அழுதுவிட்டு தன்னுள்ளேயே தன் சோகங்களைத் தேக்கிக்கொண்டு எப்போதும்போல் அமைதியாய் இருப்பதாய்க் காட்டிக்கொண்டு பரந்து கிடக்கிறது கடல்.

நல்லதண்ணீர்க் கிணறுகள் வற்றிக் கிடந்தன. எனும்பும் தோலுமாய் நடமாடும் ஒன்றிரண்டு நாய்களைத் தவிர ஆடு மாடு கோழி என்ற எந்த ஜீவனும் அங்கில்லை.

ஆளரவமற்றுக் கிடந்த தெருவழியாக மெதுவாக நடந்துகொண்டிருந்தார் அருளம்பலம்.

அயலில் இருந்த வீடுகளில்பல இப்போது வெறும் கற்குவியல்களாகக் காட்சி தந்தன.

கொஞ்சம் தப்பிக்கிடந்த வீடுகளிலும் கறையான்களும் பாம்புகளும் குடியேறியிருந்தன. மனிதர்கள்....?

எல்லோரும் போய்விட்டார்கள்.

பாதிப்பேர் மேலுலகம்...

மீதிப்பேர் வெளிநாடு...

வந்தவர்கள் எல்லாம் போய்த்தான் ஆகவேண்டும்.

ஆனால் இப்படியா?

ஒரு முடிவுதெரியாமல்,

முடிவெடுக்கத் தோன்றாமல்....

இன்னும் எத்தனை காலத்துக்கு....?

'எல்லாம் விதி...!' என்று தன்னையறியாமலே

அவரது வாய் முணுமுணுத்தது.

'விதியா? சட்டெனத் தன்னைக் கடிந்துகொண்டார்

அவர்.

~இந்துமகேஷ்



(புங்குச்சீவு ஸ்ரீகரிணைசுவாமிநாதர் சாலையின் பழையமாணவன் சங்க கவிஞர் கிளையினரின் சுவது சிவன்குமரவரின் வெளியாகாது)

இத்தனை காலமாய் இல்லாமல் எல்லாரையும்போல நானும் விதியை நம்புகிறேனா?

அந்த அளவுக்கு நான் பலவீனப்பட்டுப் போனேனா?

தன்மீதே அவருக்குச் சற்றுக் கோபம் வந்தது.

இந்த எழுபதுவருட வாழ்க்கையில் அவர் ஒரு நாத்திகனாகத்தான் வாழ்ந்து வந்திருக்கிறார்.

"ஒவ்வொருத்தனும் தன்னைத்தான் நம்பவேணும். அதைவிட்டிட்டு இல்லாத ஒண்டை இருக்கிறதாய் நம்பி ஏமாந்து போகப்படாது... இண்டைக்குக் கடவுளின்ரை பேரைச் சொல்கிறவன் எல்லாம் தன்னைத்தான் ஏமாத்திறான். தன்னோடை சேர்த்து மற்றவையளையும் ஏமாத்திறான்... ஏமாத்திற சங்கதி வெளியிலை தெரிஞ்ச உடனை விதி எண்டு சாட்டிப்போட்டு சுமமா இருந்திடுறான்...!"

அருளம்பலத்தார் சொல்வது சில நேரங்களில் சரிபோலத் தோன்றினாலும் யாரும் அவரது கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்காமல் கோயில் குளம் சாமி என்று தங்கள் விருப்பப்படியேதான் நடந்தார்கள்.

"இந்தாளுக்கு வயசுபோகப் போக அறளை பேந்திட்டுது...!" என்று பின்னால் சொல்லிக்கொண்டார்கள்.

தன்னைப்பற்றிச் சனங்கள் விமர்சிப்பது காதில் விழுந்தாலும் இவர் அதைப் பெரிதுபடுத்திக் கொள்வதில்லை.

"முளை கெட்ட சனங்கள்...இப்பிடித்தான் கதைக்கும்... இதுகளுக்கும் ஒருகாலம்வரும்.. அப்பதான் என்றை தத்துவம் விளங்கும்!" என்பார்.

இன்றுவரை அவர் தன் கொள்கையில் பிடிவாதமாய்த்தான் இருந்தார்.

இவர் நாத்திகவாதம் பேசியபோதும் இவரது மனைவி மகாலட்சுமியின்போக்கு இவருக்கு நேர் எதிராகவே இருந்தது. நாளாந்தம் முன்றுவேளையும் பக்கத்து வளவுக்குள்ளிருக்கும் வைரவர் கோயிலுக்குப் போய் கும்பிடுபோட்டு விட்டுத்தான் மற்ற வேலைகளைக் கவனித்துக்கொண்டிருந்தான்.

அருளம்பலத்தார் தன்னளவில் நாத்திகவேதம் பேசினாலும் மனைவியையோ மக்களையோ தன் கொள்கைக்கு இழுத்ததில்லை. அவர்களது சுய விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு இடையூறாக நின்றதில்லை.

"இயற்கையாகவே ஒவ்வொருத்தருக்கும் சுயசிந்தனை எண்டு ஒண்டிருக்குது...

அதை மற்றவையள் மாத்தப்படாது!" என்பார் அவர்.

கல்யாணமாகி ஆறேழு வருடத்துக்குப் பிள்ளைகள் எதுவும் இல்லாமல் பிறகு அடுக்கடுக்காய் நான்கு பிள்ளைகளைப் பெற்று அவர்களும் வளர்ந்து பெரியவர்களாகி அவர்களுக்கும் திருமணமாகி பேரப்பிள்ளைகளையும் கண்டு....

கிராமத்தைவிட்டு அவர்கள் அயலூர்களுக்குப் போய்க் குடியேறியபின்னும் ஊரைப்பிரிய மனமில்லாமல் வாழ்வும் சாவும் இந்த நிலத்திலைதான் என்கிற மாதிரி தனக்குள் ஒரு வைராக்கித்துடன் அவர் வாழ்ந்த வாழ்க்கை...

ஊருக்குள்ளேயே ஒரு கௌரவமான மனிதராய், மற்றவர்களின் மதிப்பையும் மரியாதையையும் பெற்று...

ஒரே வாக்கியத்தில் "சொல்வதானால்-

'ஊருக்குள்ளேயே அவர்தான் ராஜா'

ஆனால் காலவெள்ளம் எல்லாவற்றையும் இப்போது கரைத்துப்போட்டாயிற்று...

கூடுவிட்டுப்பிரிந்த பறவைகளாய் மக்கள் மருமக்கள் பேரப்பிள்ளைகள் எல்லோரும் தத்தம் திசைகளில் பறந்துபோக ஊருக்குள்ளேயே மாளிகை போன்ற அந்தவீட்டில் எஞ்சியது அருளம்பலத்தாரும் அவர் மனைவி மகாலட்சுமியும்தான்.

அக்கம்பக்கத்திலிருந்த சனங்களும் அயலூருக்குப் போயிருந்த நேரத்தில் 'ஆமிக்காரன்கள்' கிராமத்துக்குள்புகுந்துவிட போனவர்கள் திரும்பிவரவில்லை. மீதமிருந்தவர்களிலும் சிலர் அடுத்தடுத்த நாட்களில் கிணறுகளுக்குள்ளும் வளவுகளுக்குள்ளும் சவமாகிக் கிடந்தார்கள். 'என்றை வயிரவரே' என்று மனத்தில் ஓலமிட்டு கழுத்தில் தொங்கும் மஞ்சள் கயிற்றை அடிக்கடி கண்களில் ஒற்றிக்கொண்டு சத்தமிடாமல் அழுவாள் மகாலட்சுமி.

'இந்த அநியாயத்தையெல்லாம் எப்பதான் நிப்பாட்டப் போறா ஜயா'

□

போன கிழமைதான் அந்தக் கடிதம் வந்திருந்தது. மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு அருளம்பலத்தாரின் கடைசிமகன் கதிரவேலு சுவிசிலிருந்து அனுப்பியிருந்த கடிதம் அது.

'உங்களைப் பார்க்க வேணும்போல இருக்குது...இப்ப ஓரளவுக்கு சனங்கள் இங்கை வந்துபோகக் கூடியதாயிருக்கு...பொன்சர் அனுப்பிறன்...நீங்களும் அம்மாவும் இங்கைவந்து எங்கனோடை ஒரு ரெண்டு மூண்டு மாதத்துக்கு இருந்திட்டுப் போங்கோ...இந்தக் கடிதம் கிடைச்ச உடனை வெளிக்கிட்டுக் கொழும்புக்கு வாங்கோ...மிச்சத்தை டெலிபோனிலை கதைக்கிறன்.' என்று அவன் எழுதியிருந்தது மகாலட்சுமியின் மனத்தில் பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகளின் நினைவுகளை அதிகமாய்க் கிளறிவிட அவள் கணவனின் முகம்பார்த்தாள்.

'சாகிறாளுக்குமுந்தி ஒருக்கால் பிள்ளையளைப் பேரப்பிள்ளையளைப் பார்த்திடுவமே!'

அருளம்பலத்தார் மெளனித்திருந்தார்.

மனைவியின் ஏக்கம் அவருக்குப் புரிந்தது.

ஆனால் அவனோடு இணைந்து தானும் புறப்படவேண்டும் என்பது இயலாத காரியமாக அவருக்குத்தோன்றிற்று.

தனது எண்ணத்தை அவர் மனைவியிடம் சொன்னபோது மகாலட்சுமி கலங்கினாள்.

"உங்களைவிட்டிட்டு நான் ஒருக்காலும் ஒரு இடமும் போனதில்லையே இப்பமட்டும் ஏன் மாட்டன் என்கிறியள்?"

"எல்லாம்காரணத்தோடைதான்..நீ போயிற்று வா...!" அவளைச் சமாதானப்படுத்தி அவளைக் கொழும்பு வரைக்கும் அனுப்பி வைத்தாயிற்று.

இன்றுவரை எந்தத் தகவலும் இல்லை.

அவளில்லாத தனிமையில்தான் அவளது அருகாமையின் அவசியத்தை அதிகமாய் உணர்ந்தார் அவர்.

அவளுடன் கூடவே போயிருக்கலாமோ என்று தோன்றும்.

போயிருந்தால் பிள்ளைகளை, பேரப்பிள்ளைகளை இன்னும் உற்றும் சுற்றும் எண்டு அங்கினை இருக்கிற சொந்தபந்தங்களை எல்லாம் பார்த்திட்டு வந்திருக்கலாம்தான்.

( தொடர்ச்சி 35ம் பக்கம் )

## கரங்கள் ஏன் உயர்ந்தன?



திறந்தவெளிச் சிறையில்வாடும்  
தெள்ளுதமிழினமே!  
தேன்மலர்க்கரங்களை ஏன்  
உயர்த்துகின்றீர்கள்?  
மீட்கவர யாருமில்லையென்று  
மேதினியில் வாடுகின்றீர்களா?  
மீட்பர் பிறந்து நெடுங்காலம்!  
வேளைவரும் நாளை!  
காக்கவருவாரவர்  
கவலைகளை விட்டுவிடுங்கள்!

சீரோடு வாழ்ந்த செந்தமிழினமே  
நீங்களேன்  
சொந்தநாட்டில் அகதிகளானீர்?  
இல்லை ஆக்கப்பட்டீர்!  
போராடிப் போராடியுங்கள் வாழ்வு  
புரையோடிப் போனதுமேன்?  
வேரோடி விழுதுகளாய் வாழ்ந்த  
வீரத் தமிழினம்  
வேரிழந்து வீடுவாசல் துறந்து  
வீதியிலே வெளிநாட்டிலே!  
ஆறோடும் பிரதேசம்  
அள்ள அள்ளக் குறையாத  
நீரோடும் தேசம் நிலவளங்கள்  
நிறைந்த பிரதேசம் இருந்தும்  
கரங்களையேன் தூக்குகின்றீர்கள்?

மூன்று கைகளோ  
முன் அட்டைப் படத்தினிலே  
முன்னூறு கேள்விகளோ  
மனதின் அட்டைப் படத்தினிலே  
இந்தக் கரங்கள் எவருடைய  
சொந்தக் கரங்கள்?

ஆயிரம் ஆயிரம் தலைகள் உருண்டதால்  
பாயிரம் பாடிடும் பள்ளிகள் சிதைந்ததால்  
பொற்புடை மாதரின் புனிதங்கள் கரைந்ததால்  
பொறுத்தது போதுமென்ப புயலென்ப  
புறப்பட்டோரின் கரங்களா?

ஊமைநிலவில் உலகறியாச் சம்பவங்கள்  
 இரும்பு வேலிக்குள்ளே  
 இராக்கதர்களின் கைகளிலே  
 உருக்குலைந்துபோகும்  
 ஊதா(த)பூக்கரங்கள் எத்தனை?  
 அவைகள் மூன்றா? இல்லை  
 எண்ணற்றவைகளா?  
 கருணைமனுக்கோரி  
 கைகளை உயர்த்துகின்றீர்களோ?  
 காசினியோரே காப்பாற்றுங்களென்று  
 கதறியழுகின் றீர்களோ?

ஒருசாண்வயிறு!  
 அதற்காய் நாம்படும்பாடு!  
 வயிற்றுப் பசியால் வாயடைத்துப் போனவர்கள்  
 கைகளை உயர்த்தியெங்கள்  
 கரங்களை எதிர்பார்க்கின்றார்களோ?  
 இந்தக் கைகள்  
 மேல்நோக்கி நீட்டப்பட்டதால்  
 மேலைநாடுகளே பாருங்களேன்! என்கிறதா?  
 இந்தக் கைகள் ஒன்றாக  
 இணைந்த கைகளா?  
 இன்னும் போராட்டத்தில்  
 இணையாத கைகளா?  
 இல்லை ஆண்டவனை நோக்கி  
 உயர்ந்த கைகளா?

ஆண்டவனைநோக்கிக்  
 கரங்களை உயர்த்தினால்  
 அருள்மழை பொழிவார்.  
 அடக்குமுறையாளரை நோக்கிக்  
 கரங்களை உயர்த்தினால்  
 ஆயுதமழைதான் பொழிவார்!

-சு.சம்பந்தன்

இந்துமகேஷ்  
 எழுதும்

சீலருக்கு  
 சீலது..



அடுத்த இதழில்!

தொடர்கதை:

## கைக்கெட்டாத கைமாத்துக்கள்.



-இராஜன் முருகவேல்.

நான் போவிட்டு வாறன். லீவு கிடைச்சால் மறுபடியும் வாறன். என்று சிவராசனிடம் விடைபெற்றான் சண்முகநாதன்.

பாபுவும் சண்முகநாதனும் காரில் ஏறி அமர்ந்தார்கள். பாபு காரைச் செலுத்த ஆரம்பித்தான்.

என்ன சண்! திட்டமெல்லாம் வெற்றியாக்கும்.

மர்மச்சிரிப்புடன் கேட்டான் பாபு.

வெற்றிதான் பாபு. காத்திருந்தவன் பெண்டாட்டியை நேத்துவந்தவன் கொண்டு போனானாம். அந்தக் கதைதான் இது.

உரக்கச் சிரித்தான் சண்முகநாதன். என்னதான் இருந்தாலும் இது நம்பிக்கைத் துரோகமில்லையா?

போடா...இதிலென்னடா நம்பிக்கைத் துரோகம். அவன் தாலி கட்டினானா? இல்லையே.

அவனை முன்னை பின்னை காதலித்தானா? இல்லையே. ஊரிலை தாய் தேப்பன் பாத்து நிச்சயித்த பெண்தானே?!

சில விசயங்கள் நிறைவேற வேணுமெண்டால் குறுக்கு வழியிலைதான் போக வேணும்.

இதாலை சிவராமன் ரைகோபத்தைச் சம்பாதிக்கப் போறாய்!

அவன் ரை கோபம் என்னை என்ன செய்யும். அவன் கிடக்கிறான் விசரன். கையிலை ஒருமார் க்காகில்லை.

ஒழுங்கான வேலை இல்லை. இந்த லட்சணத்திலை கலியாணம் தேவையாக்கும்...வந்த நோயோ கான்ஸர். குணமாச்சுதாம்.

சும்மா கதை அளக்கிறான். என்னை என்ன இனிச்சவாயன் எண்டு நினைச்சானா? கான்லர் ஆருக்காவது குணமானதெண்டு அறிஞ்சியா? சுத்துப் புலுடா. இந்தக் கான்லர்காரணோடை சுகுணா வந்து கஸ்டப்பட வேணுமே? அவன் என்றை மச்சான்ஊரிலை இருக்கேக்கையே அவளைத் தான் கட்டுவன் எண்டு நினைச்சன். சொந்தக்காரங்கன்கூட அவன் எனக்குத்தான்எண்டு கேலிபண்ணுவாங்க-ஆனா இவன் சிவா முந்திவிட்டான். அதுவும் வீடுதேடிவந்து சுகுணாவைக் கலியாணம் கட்டப்போறெண்டு சொல்லிப்போட்டுப் போனான். முறைமச்சான் என்னட்டையே சொல்ல என்ன தைரியம் பாத்தியோ?

ஆவேசத்துடன் கூறினான் சண்முகநாதன்.

இதோபார் பாபுநான் செய்யப்போற விசயம் உனக்கு மட்டுந்தான் தெரியும். நீ என்றை உயிர்ச் சினேகிதன். உன்னிலை நம்பிக்கை வைச்சிருக்கிறன் ஏமாத்திப்போடாதை.

நான் ஏன்டா மற்றவைக்குச் சொல்லப் போறன். நீ இப்ப ஆஸ்பத்திரியிலை எடுத்த படத்தைச் சுகுணாவின்ரை வீட்டுக்கு அனுப்பப்போறாய். கார் விபத்திலை சிவராசனுக்கு ஒரு காலை எடுத்தாச்சு எண்டு எழுதப்போறாய். தொண்டையிலை எல்லாம் கடுமையான காயம் எண்டு படத்தோடை கதை விடப்போறாய். ஏதோ உன்ரைதிட்டம் சக்ஸஸ் ஆக எனது வாழ்த்துக்கள்! என்று கண்சிமிட்டினான் பாபு.

பாபு! ஆயிரம் பொய்யைச் சொல்லியாலும் ஒரு கலியாணத்தை நடத்து எண்டு சொல்லுவினம். நான் ஒரேயொரு பொய்யைத்தான் சொல்லப்போறன். ஏமாற்றத்தாலை துவளப் போற சுகுணாவுக்கு வாழ்க்கை தர நான் தயார் எண்டு சின்னத்தம்பி மாமாவின்ரை மனசிலை இடம்பிடிக்கப் போறன். இந்தக் காலத்திலை மற்றவங்களுக்கெல்லாம் ஈனஇரக்கம் பார்த்தால் வாழேலாதுபாபு. என்று கூறிச் சிரித்தான் சண்முகநாதன்.

கார் பளபளப்பான தார் வீதியில் வழக்கியது.

பாபு கசற் ஒன்றை உள்ளே தள்ளிப் பொத்தானைத் திருகினான்.

சக்கைப் போடு போடு ராஜா-உன்

காட்டிலை மழை பெய்யுது...

□□□

ஆறுமாதம்....

நம்பமுடியவில்லை.

நாட்களுக்குத்தான் எத்தனைவேகம். எவ்வளவு விரைவாக உருண்டோடி விட்டன.

ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்து மொத்தமாக ஆறுமாதங்கள் கழிந்துவிட்டன.

ஆறுமாதங்களைப் படுக்கையில் போக்கிவிட்டு வீட்டுக்குவந்தான் சிவராமன். தொண்டையில் சத்திரசிகிச்சை செய்த தழும்புகள் பழுப்புநிறத்தில் தெரிந்தன. தடவிப்பார்த்தான். அசிங்கமாகக்கூடத் தெரிந்தது.

பழகிப்போனால் சரியாகிவிடும்.

நண்பர்கள் பலர் அவனைப்பார்த்து சுகநலம்விசாரிக்க வீட்டுக்கு வந்தார்கள்.

அவனது குரல் சிறிது மாறிவிட்டதாகக் கூறினார்கள்.

'தலையோடு வந்தது. தலைப்பாகையோடே போய்விட்டது. இனிமேலாவது சிகரட் அது இது என்று உடம்பைக் கெடுக்காமல் எச்சரிக்கையாக இரு!' சிகரட்டைத் தொடராகக் கறியாக்கும் ஆனந்தன் கூறினான். சிவராசனுக்குச் சிரிப்பு வந்தது. சிரித்தால் சினப்பான். அடக்கிக்கொண்டான்.

சீனா ரெஸ்ரோரண்ட் வேலையும் பறிபோய்விட்டது.

'நீ மாதக்கணக்கில் வரவில்லை. வேலை கூட சமாளிக்க முடியவில்லை. ஆளை எடுத்துவிட்டேன். வேலைக்கு இனிமேல் ஆள் தேவையானால் உனக்குத்தான் அறிவிப்பேன்.' என்று கைவிறித்து உறுதியளித்தான் சீன முதலாளி.

'வேலை தேடவேண்டும்'

'கிடைக்காமலா போய்விடும்'

'என்னயுதுவேலை என்றால் கொஞ்சம் கஸ்டம். புது ஆட்கள். புதிய குழல். முதலில் இருந்து ஆரம்பிக்கவேண்டும். அவ்வளவுதான் ஊரிலிருந்து கடிதம் வந்தது.

உடைத்தான். வாசிக்க ஆரம்பித்தான் அதிர்ந்தான்

நிலை குலைந்தான்.

அப்பா, நமசிவாயகம்தான் எழுதியிருந்தார்.

சண்முகநாதன் தீட்டிய திட்டத்தின் வெற்றி கடிதத்தின் ஒவ்வொரு எழுத்திலும் தெரிந்தது.

'காலில்லாமல் எப்படி உங்கேவாழும்போகிறாய்? உடனே ஊருக்கு வந்துவிடு.

உங்கே கண்காணாத தேசத்தில் தனியாகக் கஸ்டப்படாதே. என்னாலை உனக்கு ஒரு வயிற்றுக் கஞ்சியாவது தரமுடியும். எங்களோடே வந்து கண்ணுக்கு முன்னாலை இரு ராசா. உன்னை உடனடியாகப் பார்க்க வேண்டுமென்று உனது அம்மா பிடிவாதமாக அழுது கொண்டிருக்கிறாள். என்று பக்கம் பக்கமாகக் குடும்பத்தின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினர்களினதும் உணர்ச்சிகளையும் கொட்டித் தீர்த்திருந்தார் நமசிவாயகம்.

'யார் அந்தப்பாவி?'

யோசித்தான். புரிந்தது. சண்முகநாதன்தான். அவன்தான் படம் எடுத்தான்.

'நான் அவனுக்கு என்ன கொடுமை செய்தேன்? ஏன் இப்படிச் செய்தான்?'

'கடிதத்தின் இறுதியில் விடைகிடைத்தது.

'ஆறுமாதமாய் உன்னோடையும் தொடர்புகொள்ள முடியவில்லை. உனக்குக் காலில்லை என்று அறிந்தவுடன் சின்னத்தம்பியும் தனது மனதை மாற்றிவிட்டார். அவரையும் பிழைசொல்ல முடியாது. அவருக்கு மகளின் வாழ்க்கை முக்கியம். இறுதியில் சின்னத்தம்பியின் மகள் ஜோர்மனிக்குவந்து சண்முகநாதனைத் திருமணம் செய்துவிட்டான்...'

இதயத்துள் உறங்கிக்கிடந்த கோபம் என்ற பூனை முன்னங்கால்களால் பிராண்டியவாறு முதுகு மயிர்கள் குத்திட்டுச் சிலிர்த்தெழு புலியாக மாறிச் சீறிப்பாய சிவராசனின் தேகம் நடுங்கியது.

உடனே சென்று சண்முகநாதனின் கழுத்தைநெறித்துக் கொன்றால்தான் பூனை மறுபடியும் துயிலும்போன்ற வெறி.

வெறி...அதனால் விளைந்தது வேகம்.

வேகம்...வேகம்...விவேகத்தின் முதல் எதிரி.

சுருணா...

அவளைச்சுற்றித் தினமும் தனிமையில் படிப்படியாகக் கட்டி எழுப்பிய காதலெனும் கற்பனைக்கோட்டைகளயாவும் ஒருசிலநொடிகளில் மண்ணேனாடு மண்ணாய்த் துகள்களாய்ச்சிதைந்து சிதறிப்போனதைச் சிவராசனால் தாங்க முடியவில்லை.

'கடவுளே! இது என்ன சோதனை? நான் யாருக்கு என்ன தீங்கு செய்தேன்? ஏன் என்னைச் சண்முகநாதனின் உருவில் பழிவாங்கினாய்?'

மனதிற்குள் குமுறினான்.

சந்தர்ப்பம் சூழ்நிலைகளும் தனக்கேற்படுத்திய கையாலாகாததை நினைத்துக் கட்டிலில் முகம்புதைத்துக் கதறினால்தான் புண்பட்ட மனக் காயத்துக்கு மருந்தாகும்போலிருந்தது.

உள்ளத்தில் குமுறியெழும் உணர்வுகளைத் தாங்கமுடியாமல் தலை கொதித்தது. கேசத்தை இருகைகளாலும் பற்றிப் பிடித்தெறியவேண்டும் போல் கொதித்தது. வெப்பம் தாகத்தைத் தந்தது.

தாகம்... தாகம்...

சேர்ந்திருந்தே கழுத்தறுப்பவர்களால் தூண்டிவிடப்பட்டதாகம்...

தாகத்துக்கு ஒரு வடிகால்தேவை. இது இரத்தத்தில் கலந்துவிட்ட தாகம். வடிகால் இல்லாவிட்டால் சிரசின் கொதிப்பில் சித்தம் கலங்கிவிடும். நெஞ்சம் வெடித்துவிடும்... உணர்வுகள் மறந்துவிடும். உலகமே இருண்டுவிடும். உயிரின் இயக்கங்கள் அஸ்தமனமாகிவிடும். மொத்தத்தில் வடிகாலொன்று அவசியம் தேவை.

அவனுக்குத் தெரிந்த வடிகால் சிகரட். சிகரட்....

அலுமாரியைத் திறந்துபார்த்தான்.

அங்கே ஒரு சிகரட்பெட்டி கிடந்தது.

இனியாகிலும் சிகரட்டைப் புகைச்சுக் கண்டபடி உடம்பைக் கெடுத்துக் கொள்ளாதே!'

நண்பர்களின் அறிவுரை அகன்றது.

உதட்டில் பொருத்தி நெருப்பைக்கொழுத்தி, புகையை உறிஞ்சி வெளிவிட்டான்.

உள்ளம்... சற்றுத் தணிந்தது. உணர்வுகள்...சற்றுத்தளர்ந்தன...

கோபம்...சற்றுக் குறைந்தது...

புலி மீண்டும் பூனையானது.

நான்...என் வீடு...என் சகோதரங்கள்...என்னை நம்பி இவர்கள்...எனக்காக இவர்கள்...இவர்களுக்காக நான்... தொப்புள்கொடியில் தொடங்கிய உறவுப் பற்றைகள்... பாதுகாப்பானவை.. இடையில் வந்த ஒருத்தியை நினைத்து உறவை மறப்பதா? எனக்கெனச் சில சுமைகள். அவைகளைச் சுமப்பது எனது கடமை. அவை நிறைவேறும்வரையில் என் ஆசாபாசங்கள், விருப்பு வெறுப்புக்கள் யாவும் தூசிக்கூச்சமானம். அவன் இல்லறவாழ்வைத் துறந்த புத்தனல்ல. உலகப்பற்றற்ற துறவி விவேகானந்தருமல்ல. சூழ்நிலைகளின் தாக்கத்தால் தடுமாறித் தடக்கி விழுந்தாலும் எழுந்து நடக்க முயலும் சிவராசன்.

சிவராசனின் உள்ளம் தெளிந்த நீரோடையானது.

தனது எதிர்காலச் செயற்பாடுகள் என்ன என்பதைப்பற்றி அவனால் சிந்திக்க முடிந்தது.

அவனின் சிந்தனைக்குமுன்னால் இந்த சண்முகநாதன் என்ன...சுகுணா என்ன... இவர்கள் இடையில் வந்தவர்கள் நினைக்கப்படவேண்டியவர்களல்ல.

நிறுக்கப்படவேண்டியவர்கள்.

முதலில் வேலை தேட வேணும்.

'போனால் போட்டும் போடா-இந்தப்

பூமியில் நிலையாய் வாழ்ந்தவர் யாரடா?'

□□□

'அந்தப் பாழ்படுவான் இப்பிடிச் செய்வானெண்டு ஆர் நினைச்சுப் பார்த்தது? துடிக்கப் பதைக்க உனக்குக் கையில்லை எண்டுசொல்ல எப்பிடித்தான் மனம்வந்துதோ...'

'அது பழைய கதை ஐயா... பழசைக் கிளறுறதாலை இப்ப என்ன வரப்போகுது? இப்ப நீங்கள் ஏன் ஐயா கொழும்புக்கு வந்தீங்கள்? காக ஏதாகிலும் தேவைவே?'

'உன்ரை மூத்த தங்கச்சி குமுதினியைக்கேட்டு மணியத்தாற்றை பொடியன் துரை தாய்தேப்பனை அனுப்பினவன். பொடியன் நல்லகுணம்...சீதனம் ஆதனம் எதுவும் வேண்டாமாம். அவன் குவைத்திலையும் போய் உழைச்சவன்...'

'தங்கச்சிக்கு விருப்பமெண்டால் செய்து வைபுங்கோவன்...அவளுக்கும் வயதாகிக் கொண்டெல்லே போகுது...'

'அதுதான் உன்ரை விருப்பத்தையும் கேட்டுப் பாக்கலாமெண்டு வந்தனான். கொண்ணனுக்கும் இந்தச் சம்பந்தத்திலை நல்ல விருப்பம்...அவை ஒண்டும் வேண்டாம் பொம்பிளை வந்தால் காணும் எண்டாய் போலை நாங்கள் எங்கடை கௌரவத்தை விட்டுக்கொடுக்க முடியுமே...? நீ முந்தி அனுப்பினதுகனிலை நானும் கொஞ்சம் மிச்சம்பிடிச்ச வைச்சிருக்கிறன் கொண்ணற்றை நிலை உனக்குத் தெரியுந்தானே. நாட்டுநிலைமெக்கை உழைப்பு நேர்சீர் இல்லை' என்று இழுத்தார் நமசிவாயகம்.

ஐயா, நான் எவ்வளவு அனுப்ப வேண்டுமெண்டு சொல்லுங்கோ... எப்பிட்யும் அனுப்பி வைக்கிறன்

நான் உன்னடட... இவளவெண்டு கேக்கமாட்டன். ஏதோ உன்னாலை இயன்றதை அனுப்பு தம்பி. மிச்சத்தை நான் பார்த்துக் கொள்ளறன் உனக்கும் வயசாகிக்கொண்டு போகுது. உங்கை ஆராலும் பொம்பிளையள் தோதாய் வந்தால் கலியாணம்கட்டு. நான் குறைநினைக்கமாட்டன். ஏதோ நீ நல்லாய் இருந்தால் காணும்.

எனக்கென்ன ஐயா இப்ப அவசரம். முதலிலை நீங்கள் கஸ்டப்படாமை இருந்தா அதுவே போதும்.

எங்களுக்காக உன்னை வாழ்க்கையைக் கெடுத்துப்போடாதை.

நமசிவாயகத்தின் குரல் தழுதழுத்தது.

நான் சிவராசனிடடைச் சொன்னான். உனக்கொரு சம்பந்தத்தைப் பார்த்துப் பேசச்சொல்லி. நீயும் ஒருக்கா அவனைப் போய்ப்பார் தம்பி!

சிவநேசன் அண்ணர் வீட்டை போகத்தான் வேணும். வரச்சொன்னவர். ரெலிபோன் யூனிற் ஏறுது. மூண்டு நாளையிலை காசு அனுப்பிப்போட்டு ரெலிபோன் எடுக்கிறன்.

ஓமோம்... ரெலிபோனுக்கு அநியாயக்காசு... வை... கடித்திலை விபரமாய் எழுது!

எதுக்கும் வறதனையும் ஒருக்காய் போய்ப்பாருங்கோபாவம் அவன்:  
(கொடரும்)

**பண்பாளர்களின் கவனத்திற்கு!**

**புவரசு இனிய தமிழ் ஒரு  
உங்கள் கருத்துச் சுதந்திரத்திற்கு இடமளிக்கிறது.**

**எழுதப்படும் ஆக்கங்களின் கருத்துக்கள்**

**ஆக்கதாரரின் சுய உரிமை.**

**புவரசு அவற்றிற்கும் பொறுப்பாகாது.**

**மனிதநேயத்தோடு**

**சமுதாயநலன் கருதிப் படைக்கப்படும்**

**படைப்புக்களைப் புவரசு**

**இதயபூர்வமாக வரவேற்கிறது!**

**- ஆசிரியர்.**

## முன்று கைகளோடு வந்திருந்தால்.

நிலைக்கண்ணாடி  
முன் நின்றேன் சிலையாக...  
என்னை தரிசிக்க  
எனக்கே சலிப்பாக

நானா இது  
சிங்கள குடியேற்றங்களால்  
சுற்றி வளைக்கப்பட்டு  
சிதைந்து கிடக்கின்ற  
என் கிராமத்தைப்போல...  
வெள்ளை மயிர்களால்  
சுற்றி வளைக்கப்பட்டு  
தலை உச்சியில்மட்டும்  
கறுப்பாய் மயிர்கள்.  
ஊர்ப்பாடசாலையில்  
ஒதுங்கியபடி  
அகதியான தமிழரைப்போல...

இரவு கண்ட கனைவப்போல  
அம்மா சொன்னது  
கொஞ்சநாளானக்கு  
அகதியென்று அடைக்கலம்தேடு  
இந்தப் பிரச்சினை தீர்ந்ததும்  
வருவதுதானே  
விமானம் ஏறியதால்  
அகதியாய் மாற  
அம்மா விமானமூலம்  
அஸ்தியாய்ப் போனாள்

ஒலிம்பிக்கோன  
ஓட்டக்காரனைப்போல  
வசந்தம் தராமலே  
வயதுகள் ஓடின  
இருந்தாலும் எமக்கு  
வயதுகள் சாப்பிட்ட  
இளமையைவிட...  
இயந்திரமாய்மாற்றி  
ஐரோப்பிய முதலாளிகள்  
சாப்பிட்ட...இளமைகளே அதிகம்.

இனியும் முடியாது  
இப்போ கொஞ்ச காலமாய்  
ஊருக்குப் போகவேண்டுமென்ற  
ஆசை அடங்கி  
வெறியாக மாற...  
முதலாளியே...  
தடுமாறிப்போனான்  
ஆனாலும் அடிமனதில்  
புதைந்திருந்ததை  
அப்படியே சொன்னான்

நீ போனால்  
அடுத்த நிமிடமே  
உன்னுடைய இடத்தில்  
இன்னுமொருவன்  
ஆனாலும் தொழிலாளர்கள்  
ரயிலில் வரும் பயணியைப்போல  
வருகிறார்கள்...  
இறங்கிவிடுகிறார்கள்  
நீமட்டும் தான்  
இதுவரை நிலையாக  
எப்பவாவது...  
பிறந்தநாடு பிடிக்காவிட்டால்  
என்னிடமே வா  
விலகிப்போன தொழிலாளிகளை  
வாழ்க்கையில் நான் மதிப்பதில்லை  
உன்னை மதிக்கிறேன்.  
உன் நாட்டையும் மதிக்கிறேன்  
போய்வா...  
விடுமுறையே கொடுக்காமல்  
இருகைகளாலும்  
வேலைசெய்விக்கின்ற  
இலங்கைத் தமிழ் அகதிகளை  
ஐரோப்பிய முதலாளிகளுக்கு  
நிச்சயம் பிடிக்கும்  
இன்னும் பிடிக்கும்  
முன்று கைகளாய் வந்திருந்தால்  
சொல்லவேண்டும்போலிருந்தது.

நீலாவெளி கைகலை.

(பூவரசு அட்டைப்படக் கவிதைப்போட்டியில் சிறப்புக் கவிதையாகத் தெரிவானது)

சர்ச்சைக்கு உள்ளாகும் சனிவளையங்கள்.

சர்வசித்தன்.

சூரியக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த கோள்களுள் அடர்த்தி குறைவானதும் பருமனில் வியாழனுக்கு அடுத்த மிகப் பெரியதுமான சனிக் கோள் அதனைச் சூழ்ந்திருக்கும் வளையங்களின் காரணமாக வானியலாளர்களது கவனத்தைப் பெரிதும் கவர்ந்து உள்ளது.

சூரியனில் இருந்து ஆறாவதாக-(நமது பூமி முன்றாவதாக உள்ளது)- இடம்பெற்றிருக்கும் இக்கோள் சராசரியாக 881 மில்லியன் கைல்கள் தொலைவில் சூரியனை வலம்வந்து கொண்டிருக்கிறது.

இது ஒருதடவை தனது சுற்றிப்பாதையை நிறைவு செய்வதற்குச் சுமார் 29.5 வருடங்களை எடுத்துக் கொள்கிறது. அதேசமயம் தனது அச்சில் தன்னைத்தானே சுற்றி(சுழன்று) முடிக்க ஏறத்தாழ 10மணி 32 நிமிடங்கள் எடுத்துக் கொள்கின்றது.

இவை யாவும் விஞ்ஞானிகளுக்கு புதிதாக  
அமைந்திருக்கவில்லை.

ஆனால், இக் கோள்களைச் சுற்றியுள்ள வளையம்  
போன்ற பகுதிகள், அண்மைக் காலம்வரை  
விண்ணியல் அறிஞர்களிடையே சர்ச்சைகளை  
உருவாக்கிய வண்ணம் இருக்கிறது. இதுபற்றி  
விவரிக்கவே இக்கட்டுரை எழுதப்படுகிறது.

சனிக்கிரகத்தைச் சுற்றியிருக்கும் விநோதமான-வளையம்  
போன்ற அடையாளம் அதன் ஒரு சோடித் துணைக் கோள்களாக  
இருத்தல் வேண்டும் என எண்ணினார் கலிலியோ.  
மற்றைய விஞ்ஞானிகள் இக்கோள் மிக அதிக அளவில் வாயுக்  
குமிழ்களை வெளியிடுகின்றது எனவும் இவைதாம் அதன் மேற்  
பரப்பை ஒட்டி முகில்களாக மிதந்துதிரிகின்றன என நம்பினார்கள்.  
எனினும் 1656ம் ஆண்டில் கிறிஸ்டியன் ஹியூஜன்ஸ் (Christian  
Huygens) என்னும் அறிஞர் சனிக்கிரகத்தைச் சுற்றியுள்ள  
பளபளப்பான வரிவடிவம் உண்மையிலேயே ஓர் வளையம் என  
அறிவித்ததோடு சனியின் துணைக்கோளான ரைற்றனை (Titan)யும்  
உலகினுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார்.  
இவ்வளையத்தைப்பற்றி இவர் கருத்துரைக்கும்போது இவ்வளையம்  
சனிக்கோளின் மேற்பரப்பில் இருந்து தொலைவில் இடம்  
பெற்றிருப்பதாயும் அதேசமயம் சனியின் சுற்றுப்பாதைக்குச் சுற்றுச்  
சாய்வானதாக அமைந்துள்ளதாகவும் தெரிவித்திருந்தார்.  
ஹியூஜன்ஸின் கருத்தினைத் தொடர்ந்து சுமார் இருபது  
வருடங்கள் கழித்து, ஜீன் டொமினிக் கஸினி (Jean  
Dominique Cassini) என்னும் வானியலாளர், இச் சனி  
வளையங்கள் இரண்டு வெவ்வேறு வளையப் பகுதிகளால் ஆனது  
எனவும், இவ்வளையங்களுக்கு இடையில் இருண்ட கால்வாய்  
போன்ற இடைவெளி காணப்படுகிறது என்றும் தெரிவித்தார்.  
கி.பி.1675ம் ஆண்டில் இக்கருத்தினை வெளியிட்டிருந்த கஸினியின்  
பெயராலேயே இன்றும் இப்பிளவு கஸினி பிளவு என அழைக்கப்பட்டு  
வருகின்றது.

இதன் பின்னர் 19ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பகுதிவரை எவரும் இச்சனிவளையங்கள் குறித்து அதிக அக்கறை கொண்டிருக்கவில்லை என்று படுகிறது.

இக்காலப் பகுதியில் ஜேம்ஸ் கிளார்க் மார்க்வேல் (James Clerk Maxwell) என்பவர் மட்டும் இவ்வளையங்கள் வெவ்வேறு பல சிறிய பொருட்களினால் ஆனவை என்றும், இவை யாவும் கோள்கள் சூரியனைச் சுற்றிவருவது போன்று சனியைச் சுற்றி வருகின்றன எனவும் கருத்து வெளியிட்டிருந்தார்.

1850ம் ஆண்டு வாக்கில் மூன்றாவது வளையப்பகுதி ஒன்றும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இதன் பின்னர் இந்நூற்றாண்டில் வொயேஜர், பயனியர் விண்கலங்களின் உதவியினால் இவ்வளையங்களின் எண்ணிக்கை மேலும் நான்கினால் அதிகரித்து மொத்தம் ஏழு தனித்தனி வளையங்கள் சனிக்கோளினைச் சுற்றி வருவதாக அறியப்பட்டது.

இவ் வளையங்கள் யாவும் ஒரே தளத்தில் அமைந்திருப்பதால் பூமியில் இருந்து பாப்பவர்களுக்கு இது ஒரே தட்டுப்போன்று தோன்றுகிறது என்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. எனினும் இன்றைய ஆய்வுகளோ, இது சுமார் ஒரு லட்சம் நுண்ணிதான வளையங்களின் தொகுதியே எனக் குறிப்பிடுகின்றது.

வளையங்களின் தோற்றம்.

கடந்த பத்துவருடங்களாக நடைபெற்றுவரும் ஆய்வுகளின் மூலமாக, இன்றைய ஆராய்ச்சியாளர்கள் இச்சனி வளையங்களின் ஆச்சரியகரமான விபரங்களை அறிய முயன்று கொண்டிருக்கிறார்கள். இவற்றின்விளைவாக இவ்வளையங்கள் யாவும், சூரியக் குடும்பத்தின் தோற்றம் நிகழ்ந்ததாக நம்பப்படும் சுமார் நாலரை பில்லியன் (450 கோடி) ஆண்டுகளுக்கு முன்பே உருவாகி இருக்கவில்லை என்றும், இவை யாவும் இன்றில் இருந்து ஏறத்தாழ நூறாயில்லியன் (10 கோடி) வருடங்களுக்கு முற்பட்டவையாகவே இருத்தல் சாத்தியம் என்றும் வலியுறுத்தும் புதிய கொள்கை ஒன்று உருவாக வழிபிறந்தது. அதேசமயம் இவ்வளையங்கள் யாவும் இடையில் தோன்றியது போன்று இன்னும் பத்துக்கோடி ஆண்டுகளின்பின்னர் அழிந்துபோகும் வாய்ப்பும் உண்டு எனவும் கருத்தும் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த இடைப்பட்ட காலத்தில் மேலும்பல புதிய வளையங்கள் உருவாகவும் முன்னையவற்றில் பல அழிந்துபடவும் கூடும் எனவும் நம்பப்படுகிறது.

வெண்பனிப் பிரகாசத்துடன் ஒளிரும் சனி வளையங்களே நமது சூரியத்தொகுதியில் உள்ள கோள்கள் யாவற்றினின்றும் சனிக்

கோளினை இனம்பிரித்துக்காட்ட வல்லதாக விளங்குகிறது. இவ்வளையங்களில் பொதிந்துகிடக்கும் ரகசியங்களை அறிந்து கொள்வதற்கு நமது வானியல் அறிஞர்கள் பல்வகை ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர். தரையில் இருந்தும் விண்ணில் இருந்தும் தொலைநோக்கிகளின் உதவியோடு இவ் ஆய்வுகள் நடாத்தப்படுகின்றன.

எதிர்காலத்தில் வியாமூன் (ஜூபிட்டர்), சனி ஆகிய கோள்களுக்குச் செலுத்தப்படும் விண்கலங்களின் உதவியோடு இவ்வளையங்களைப் பற்றிய தகவல்களை துல்லியமாக அறிந்துகொள்ள முடியும் எனச் சிலர் எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

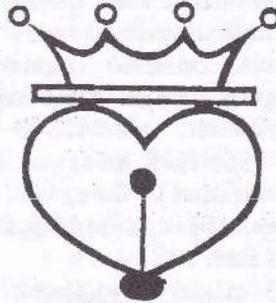
பெரும்பாலான ஆய்வாளர்கள் இவ்வளையங்கள் தோன்றுவதற்குக் காரணமாக இருந்தவை-முன்னொரு காலத்தில் இக் கோளினைச் சுற்றி வந்துகொண்டிருந்த சில துணைக்கோள்களே எனக் கருதுகிறார்கள். இவைமட்டுமன்றிச் சனிக்கோளின் ஈர்ப்பு மண்டலத்தினுள் நுழைந்து சிதறிப்போய்விட்ட தூமகேதுக்களும் காரணமாக அமைந்திருக்க வாய்ப்புண்டு என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இன்று சனி வளையத்தில் மிதந்துகொண்டிருக்கும் பனித்துகள்கள் மற்றும் தூசிப்பூட்டலத்தை அள்ளி எடுத்துத் திரட்ட முடியுமாயின் அது சுமார் 250 மைல்கள் விட்டம் உள்ள சிறு கோள் ஒன்றினை உருவாக்க வல்லது எனவும், இது சனிக்கோளின் துணைக்கோளாக விளங்கும் மிமாஸ் (Mimas) இனை ஒத்திருக்கும் எனவும் நம்புகிறார்கள்.

இதுபோன்ற ஓர் துணைக்கோள் சுமார் பத்துக்கோடி வருடங்களின் முன் சனிக்கோளினைச் சுற்றி வலம்வந்திருக்குக் கூடும் எனவும், இதனை அக்காலத்தில் சூரிய மண்டலத்தினுள் நுழைந்த ஓர் தூமகேது(வால்வெள்ளி) மோதியிருக்க வாய்ப்பு உள்ளது எனவும் கருதப்படுகிறது. இம்மோதுகையின் விளைவாக அந்தத் துணைக்கோள் சிதறுண்டு சிறுசிறு துணிக்கைகளாய் சனியின் சுற்றுப் பாதையில் விசிறப்பட்டிருக்கலாம் என இவ் ஆய்வாளர்கள் நம்புகிறார்கள்.

இவ்வாறு விசிறப்பட்ட சிறு பகுதிகள் யாவும் சனிக்கோளினைச்சுற்றி ஓர் தகட்டுஉருவிலான (Disc like) பாதையை உருவாக்கி விட்டிருக்கின்றன.

'ரோச்சே எல்லை' விளக்கம்.

பத்தொன்பதாம்	நூற்றாண்டில்	வாழ்ந்த	பிரெஞ்சுக்
கணிதவியலாளரான	எட்வாட் ரோசே	(Edouard Roche)	
என்பவர்,	கோள் ஒன்றினுக்கு	அண்மையில்	சுழன்று
		தொடர்ச்சி	29ம் பக்கம்



இனிய தமிழ் ஏடு.

## பூவரசு கலை இலக்கியப் பேரவையின் வாசகர் அரங்கம் 97.

பூவரசு இனிய தமிழ் ஏட்டின் சேவது ஆண்டு நிறைவுக் கலைவிழா 'வாசகர் அரங்கம் 97' என்னும் தலைப்பில் பிறேமன் நகரில் 18.01.97 அன்று நடைபெற்றது.

முற்றிலும் பூவரசு வாசகர்கள் படைப்பாளர்கள் முன்னின்று நடாத்திய இந்த விழாவில் வழக்கம்போல் பூவரசு புதிய பல அம்சங்களை மேடைக்குக் கொணர்ந்தது. பூவரசு இனிய தமிழ் ஏட்டின் படைப்பாளர்கள் வாசகர்கள் மற்றும் கலை இலக்கிய ஆர்வலர்கள் பூவரசு என்னும் ஒரு கலை இலக்கியக் குடும்பத்தினர்களாக நின்று நடாத்திமுடித்தவிழாவாக இது அமைந்திருந்தது ஒரு தனிச் சிறப்பு.

பூவரசு இனிய தமிழ் ஏட்டின் வாசகி திருமதி ஆனந்தாஸ்வரி திவ்வியமூர்த்தி அவர்களும், ஜெர்மானிய மாது திருமதி வில்லுட் கடெல்கா அவர்களும் மங்களவிளக்கேற்றி நிகழ்ச்சிகளை ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். தாயகமண்ணின் விடிவுக்காகத் தம்முயிர் தந்த புனித ஆத்மாக்களுக்காக மௌனாஞ்சலியும், அதனைத்தொடர்ந்து திருமதி வசந்தாதேவி புவனேந்திரன் அவர்களின் இறைவணக்கப் பாடலும் இடம்பெற்றன. பூவரசு கலை இலக்கியப் பேரவையின் உறுப்பினர் திருமதி சசிகலா தேவராஜா வரவேற்புரை வழங்கினார்.

உலகமே நம் இல்லம் உள்ளமெல்லாம் நம் சொந்தம்' என்னும் பூவரசு இனிய தமிழ் ஏட்டின் தாரகமந்திரம் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே

பாடலாய் உருப்பெற்றது.இந்துமகேஷ் எழுதி ஜெர்மானிய இசைக் கலைஞர் பீற்றர் என்பவரால் இசையமைக்கப்பட்டிருந்த இந்தப்பாடல் இப்போது பூவரசு மேடைகளில் ஒற்றுமைப்பாடலாக ஒலித்து வருவது வாசகர்கள் அறிந்ததே. இம்முறை வழக்கமானபாடகர்களுடன் இளந்தளிரர்கள் பலர் இணைந்து இந்த ஒற்றுமைப் பாடலைப் பாடினார்கள். தயேலா வாத்தியக் கலைஞர் பத்மஸ்ரீ இப்பாடலுக்கு வாத்திய இசை வழங்கினார்.

மழலைகள் பங்குகொண்ட புள்ளிக்கோழி நடனமும் தொடர்ந்து பூவரசுவாசகர்கள் திருமதி சித்திராதேவி தங்கராஜா, திருவாளர்கள் குலதாசன் (முத்துக்கள் மூன்று அமைப்பாளர்), யோகநாதன்(கலைநிலா இசைக்குழு அமைப்பாளர்), மகேந்திரராஜா,சச்சிதானந்தமூர்த்திஆகியோர் வாழ்த்துரைகளும் விமர்சன உரைகளும் வழங்கினர்.

பூவரசுஇனிய தமிழ் எட்டின் வேதுஆண்டு நிறைவுமலரை திருமதி இந்துமகேஷ் வழங்க கவிஞர் எழிலன் பெற்றுக்கொண்டார். தொடர்ந்து அவரது சிறப்புரை இடம்பெற்றது. கலியுகதெய்வமாம் கந்தனீன்புகழ்பாடும் பக்திப்பாடல்களுடன் புதுவை இரத்தினதுரை எழுதி வர்ணராமேஸ்வரன் பாடிய தேரில் ஏறினாய் எனும் நல்லூர்முருகன் பாடலையும் இணைத்து இந்துமகேஷ் தொகுத்த திருமுருகா ஒருமுறை வா' சமுத்தமிழர்தம் இன்றையநிலைகுறித்துஇறையருள்வேண்டும் புதிய பாணியிலமைந்த இசை நாடகமாக,இளந்தளிர்களின் அற்புதத் திறமைகளுடன் மேடைக்கு வந்தது. பூவரசு கலைஇலக்கியப்பேரவை உறுப்பினர் திருமதி சாந்தராணி பத்மகுமார் இந்நிகழ்ச்சியை நெறிப்படுத்திவழங்கினார். அடுத்து முற்றிலும் வித்தியாசமான முறையில் இடம்பெற்றது உனக்காகவா எனக்காகவா? விவாதமேடை. எழுத்தாளர்கள் திருவாளர்கள் இராஜன் முருகவேல், கொற்றையூர் வாசன், எழிலன் ஆகியோருடன் திரு இலட்சுமிகாந்தனும் விவாதமேடையில் பங்குகொண்டார்கள். புலம்பெயர் தமிழர்தம் பொதுப்பணிகள் சுயநலம் சார்ந்ததா? பொதுநலம்சார்ந்ததா? என்ற வினாவுக்கு இவ்விவாத மேடை விடையளித்தது.

பூவரசு வேதுஆண்டு நிறைவையொட்டி நடாத்திய கவிதைப் போட்டியில் முதற்பரிசைவென்றிருந்த ராட்டிங்கன் இராசம்பந்தன் பரிசளிப்பின்போது பூவரசு இனியதமிழ்எட்டின் பணியைப் பாராட்டி வாழ்த்துக் கவிதையொன்றினை வழங்கினார். இளந்தளிர்களுக்கென நடாத்தப்பட்ட போட்டிகளில் பரிசுபெற்ற சிறுவர்களுக்கும், கலை நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொண்ட இளந்தளிர்களுக்கும் பூவரசு பரிசளித்துச் சிறப்பித்தது. பூவரசு கலை இலக்கியப்பேரவையின் சார்பில் எழுத்தாளர்கள் திருமதி மகேஸ்வரி வரதராஜா; திருமதி விஜயா அமலேந்திரன், திருமதி மாலினி குணராஜன், மற்றும் பூவரசு வாசகர்கள் திரு செல்வரட்சனம், உதயகுமார் ஆகியோர் இளந்தளிர்களுக்குப் பரிசுகளை வழங்கினர்.

பூவரசு அதிர்ஷ்டவாசகர் தெரிவுப் போட்டியில் பிரேமன் வாசகர்கள் திரு.மா.குலதாசன், திரு.ப.பத்மகரன் ஆகியோரும் ஜரோப்பியவாசகர் மட்டத்தில் திரு. எழிலன் அவர்களும் அதிர்ஷ்டவாசகர்களானார்கள். பூவரசு அவர்களுக்கு சிறப்புப் பரிசுகளை வழங்கிக் கௌரவித்தது. இவ் வாசகர் அரங்கின் சிறப்பு நிகழ்ச்சியாக சிறுகதைநாடகம் என்னும் புதிய கலைவடிவம் ஒன்று மேடைக்கு அறிமுகமாயிற்று. இலங்கைவானொலியில் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அறிவிப்பாளர் பி.எச்.அப்துல்ஹமீத் அவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இந்தக் கலைவடிவத்தை மேடைக்குக் கொணர்வதாக இந்துமகேஷ் தெரிவித்தார். முன்னரே வானொலியில் ஒலிபரப்பான தனது சிறுகதை நாடகங்களின் பாணியில் பூவரசு இனிய தமிழ் ஏட்டில் வெளியான தனது நெடுங்கதையொன்றினை உன்னைத்தேடினேன் என்னும் தலைப்பில் சிறுகதை நாடகவடிமாக்கியிருப்பதாக அவர் குறிப்பிட்டார்.

திருமதி பெனடிக்ரா ஞானச்செல்வத்தின் நெறியாள்கையில் திருவாளர்கள் பாஸகப்பிரமணியம், ஞானச்செல்வம், ஆகியோருடன் திரு மனோஹிமன் திருமதி அனுலாமனோஹிமன் மற்றும் பிரசன்னா, ஜயதீபன் ஆகியோர் தமது நடப்பாற்றலால் இந்நாடகத்தைச் சிறப்பித்திருந்தனர்.

திரு திருமதி மனோஹிமன், திருமதி பெனடிக்ரா ஞானச் செல்வம், திருமதி சாந்தராணி பத்மகுமார் ஆகியோருக்கு கலைநூர் கௌரவிப்புப் பத்திரங்கள் வழங்கப்பட்டன.

திரு தேவங்கராஜா, செல்வன் பிரசன்னாமகேஸ்வரன், செல்வி பிரியாமகேஸ்வரன் ஆகியோர் நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்துவழங்கினார்கள்.

இவ் விழாவின் சிறப்பு அம்சமாக என்னைக் கவர்ந்தது இவ்விழா குறிப்பிட்ட நேரத்தில் ஆரம்பித்து குறிப்பிட்ட நேரத்தில் நிறைவு பெற்றதேயாகும். பல்வேறு சிரமங்களுக்கு மத்தியில் வெளிவந்தபோதும் தன் வாசகர்களிடது கொண்ட நம்பிக்கையுடன் தன் கலை இலக்கியப் பணியில் 7வது ஆண்டில் கால்பதித்திருக்கிறது பூவரசு.

வாசகர் அரங்கம் 97ல் வாசகர்களும் பூவரசுமீது தங்களுக்குள்ள அளவு கடந்த பற்றுதலை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

தன்னுடைய காலத்துக்குப் பிறகும் பூவரசு தமிழ்த்தொண்டாற்ற வேண்டும் என்று ஒவ்வாரு பூவரசுமேடையிலும் சொல்லி வருகிறார் இந்துமகேஷ். அவரது எண்ணம் நிச்சயம் நிறைவேறும். படைப்பாளர்கள், வாசகர்களாகிய எமது ஆதரவு அதற்கு அத்தாட்சி.

-இரசிகன்.

நிகழ்வுகளிலிருந்து சில நிழற்படங்கள்.  
அட்டையில்.

படப்பிடிப்பு: எஸ்.சுதர்சனா.

“தமிழ் நாட்டைச் சுற்றினோம்.”

“இலக்கிய முத்துக்குளியல்”

ஆகிய தொடர்களை  
புவரசு வாசகர்களுக்கு அளித்த

இவை அறுத்தாவர்  
வீ.ஆர்.வரதராஜா  
நடும் புதிய தொடர்

**புலம்பெயர்ந்த மண்ணிலும்  
புதுக்க(வி)தை பிறக்கும்.**

அனுபவங்களைப் போன்றதொரு அதிசிறந்த பல்கலைக் கழகம் உலகில் இல்லையென்பது அனுபவப் பூர்வமானதொரு உண்மை. ஒருவர் பெற்ற அனுபவங்களை பகிர்ந்து கொள்ளும்போது அங்கு ஒரு புதுக்கவிதை பிறக்கின்றது.

அந்த அனுபவங்களில் புதைந்துள்ள புதிய பாடத்திட்டம் பலருக்கு வழிகாட்டுகின்றது. இதனை அடிப்படையாகக்கொண்டு இப் பகுதியில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர்களின் அனுபவங்களை வெளியிட வுள்ளேன்.

யாருடைய மனதையும் புண்படுத்தும் நோக்கம் இங்கு இல்லை. ஒருவர்பெற்ற துன்பம் மற்றவரும் அடையக்கூடாது என்ற பரந்த நோக்கமே இங்கு உள்ள க்கம்.

.....  
வீ.ஆர்.வரதராஜா

அடுத்த இதழில் ஆரம்பம்.

கொண்டிருக்கும் துணைக்கோள்மீது ஏற்படுத்தும் சிதறல் விசைபற்றிய விளக்கத்தினை அளித்தார்.

குறிப்பிட்ட தொலைவினுக்கு இடைப்பட்ட பகுதியில்-இதுவே பின்னர் 'ரோசே எல்லை' (Roche Limit) எனப்பட்டது- துணைக்கோள் ஒன்றின் மீது அழிவை ஏற்படுத்த வல்ல ஒருவகை 'எழுச்சிவிசை' உருவாகிறது எனவும், இது அக்கோளின் உட்பகுதிகளைப் பிணைத்திருக்கும் ஈர்ப்புவிசையிலும் பார்க்க அதிகமாய் இருப்பதால் அதனைச் சிதறடிக்க வழிகோலுகிறது என்றும் இவர்கண்டறிந்தார்.

இதன்படி இந்த 'ரோசே எல்லை'க்கு அப்பால் சுழன்று கொண்டிருக்கும் துணைக்கோள்மீது, வெளியில் இருந்து வந்து மோதும் வால்வெள்ளி ஒன்றினால் ஏற்படுத்தப்படும் 'சிதறல்', காலப்போக்கில் ஒன்று திரண்டு, மீண்டும் ஒரே பொருளாக மாறும் சாத்தியம் உண்டு என்பதையும் அவதானிக்க முடிந்தது. இது போன்ற ஒரு நிகழ்வு, யுரேனஸின் துணைக்கோளான 'மிரண்டா' (Miranda) வுக்கு ஏற்பட்டிருந்ததாக ஆய்வுகள் சுட்டுகின்றன. ஆராய்ச்சியாளர்களது கூற்றுப்படி 'மிரண்டா' தனது வாழ்நாளில்- அதாவது சூரியக் குடும்பத் தோற்றத்தில் இருந்து இன்று வரை- சுமார் ஐந்து அல்லது ஆறு தடவைகள் சிதறலுற்று மீண்டும் இணைந்திருக்க வேண்டும் என்று தெரியவந்துள்ளது.

அண்மையில் வியாழன்மீது சிறு சிறு துண்டுகளாக வந்து மோதிய ஷோமேக்கர் லெவி (Shoemaker levy)யின் சில துகள்கள் வியாழனில் இருந்து அதன் 'ரோசே எல்லை'க்கு வெளியே சுழன்று கொண்டிருப்பதாகவும், அவை அனைத்தும் அடுத்த பத்து வருட காலப் பகுதியுள் ஒன்று திரண்டு ஒருருவாகச் சந்தர்ப்பம் உள்ளது எனவும் விஞ்ஞானிகளில் சிலர் கருத்து வெளியிட்டுள்ளனர்.

ஆனால் நமது சனிக் கோளினைப் பொறுத்தமட்டில் அதன் 'ரோசே எல்லை'க்கு உள்ளேயே இந்த வளையங்கள் இடம் பெற்றுள்ளதால், யுரேனஸின் மிரண்டா போன்று இவை ஒன்றுசேர்ந்து ஓர் துணைக்கோளாக மாறும் வாய்ப்புக் கிடையாது எனலாம்.

அரிசோனா பல்கலைக்கழகத்தில் நிலா மற்றும் கோள் ஆய்வுப்பிரிவில் கடமையாற்றும் விஞ்ஞானியான கரோலின் போர்க்கோ (Carolyn Porco) சனிக்கிரகத்தைச் சுற்றியுள்ள வளையத்தைப்போன்ற ஒன்றினை நாம் பிறிதொரு துணைக்கோளைச் சிதைப்பதன் மூலமாக உருவாக்கிவிட முடியாது என்கிறார். ஏனெனில் இப்போது உள்ளதுபோன்ற மிகப்பெரிய வளையப்பகுதியை ஏற்படுத்தவல்ல பருமனை உடைய சனியின் துணைக்கோள் 'மிமாஸ்' மட்டுமே. ஆனால் மிமாலோ, ரோசேஎல்லைக்கு அப்பால் வெகுதூரத்தில் இடம்பெற்றிருக்கிறது என்று குறிப்பிடுகிறார் அவர்.

வளையங்களின் பரிமாணம்.

எல்லாமாக ஏழு பிரிவுகளைக் கொண்டதாக இருக்கும் இச் சனி வளையம், ஏறத்தாழ 180,000 மைல்கள் அகலத்தை உடையது. இதன் தடிப்பு அறுபது அடி மட்டுமே. பூமியில் இருந்து பார்க்கும்போது இருண்டஇடைவெளிகளுடன் மூன்று வளையங்களே புலனாகின்றன. எனினும் வொயேஜர் விண்கலம் இங்கு மேலும் நான்கு மங்கலான வளையங்களைக் கண்டு பிடித்துள்ளது.

இவற்றுள் ஒன்று, பிரகாசமான முதல் மூன்று வளையங்களுக்கு உள்ளேயும் ஏனையமூன்றும் அதற்கு வெளியேயும் காணப்படுகின்றன. இவ்வளையங்கள் யாவும் இடைப்பள்ளங்களுடன் காட்சிதருகின்றன. இவற்றில் உள்ள துணிக்கைகள் யாவும் சிதறிப்போன நுண் பொருட்களாகமட்டும் இருந்துவிடமுடியாது. இவற்றுக்கு இடையில் ஏறத்தாழப் பதினெட்டுச் சிறிய துணைக்கோள்கள் அகப்பட்டிருக்கிடப்பதாக 'போர்க்கோ' தெரிவித்துள்ளார். அண்மையில், விண்கலங்களின் உதவியோடு ஆறாவது வளையப் பகுதியை ஒட்டினாற்போல் வேறு இரு சிறு கோள்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அவற்றுக்குப் பன்டோரா (Pandora), புரொமிதியூஸ் எனப் பெயர்களும் சூட்டப்பட்டுள்ளன. இவை அவ்வளையப் பகுதியின் இருமருங்கிலும் இடம் பெற்றிருப்பதால் இவற்றுக்கு 'கண்காணிப்பு நிலாக்கள்' (Shepherd Moons) எனவும் அழைக்கப்படுகின்றன. ஆறாவது வளையப் பிரிவினுள் அடங்கியுள்ள சிறுதுணிக்கைகள் வெளிநிவிடாது பாதுகாப்பனபோன்று இவ்விரு துணைக்கோள்களும் அமைந்திருப்பதானாலேயே இவற்றுக்கு இப்பெயரும் நிலைத்து விட்டது. இதுபோன்ற 'கண்காணிப்பு' அல்லது 'இடையினி' நிலாக்கள் யுரேனஸின் வளையத்தைச் சுற்றியும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவை கோடெலியா (Cordelia), ஒஃபெலியா (Ophelia) எனப் பெயரிடப்பட்டும் உள்ளன.

தொடரும் ஆய்வுகள்.

சனிக்கிரகத்தைச் சுற்றியுள்ள வளையங்களில் தமது மனதைப் பறிகொடுத்த நாஸா விண்வெளி விஞ்ஞானியான, ஜெஃரி கஸ்ஸி (Jeffrey Cyzzi) தமது ஆய்வுகளின் பெறுபேறுகளை உறுதிசெய்வதற்காக 1997ம் வருடம், நாஸாவும், ஐரோப்பிய விண்ணியல் நிறுவனமும் இணைந்து செலுத்த இருக்கும் விண்கலமொன்று தரவுள்ள தகவல்களுக்காகக் காத்திருக்கிறார். 1997ல் விண்ணுக்கு ஏவிவிடப்படவுள்ள இக்கலத்திற்கு ஹியூஜின், கஸினி இருவரது பெயர்களையும் இணைத்துப் பெயரிட்டிருக்கின்றனர்.

இது 2004ம் ஆண்டு சனிக்கிரகத்தைச் சென்றடையும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

இவ்விரு கலங்களின் உதவியோடும் சனிவளையப் பகுதியில் உள்ள ஒவ்வொரு சிறு துணிக்கைகளிலும் பருமன், வேகம், மின்ஆற்றல் என்பவற்றைக் கண்டறியலாம் என நம்புகின்றனர். சனிக்கோளினை நெருங்கியதும் வியூலின் கலம் சனியின் துணைக்கோளான ரைற்றனில் தரையிறங்கிவிடும், கனிவிமட்டும் சுமார் நான்கு வருட காலத்துக்கு சனியின் வளையங்களையும் ஏனைய அதன் துணைக் கோள்களையும் ஆராயும் முயற்சியில் ஈடுபடும்.

இக்கலம், சுமார் ஐந்துலட்சம் (5,00,000) நிழற்படங்களைப் பூமிக்கு அனுப்பிவைக்கும் எனவும் எதிர்பார்க்கப் படுகின்றது.

இக்கலங்கள் அனுப்பி வைக்கவுள்ள அறிவியல் தகவல்கள் வாயிலாக மேலும் பல ஆச்சரியகரமான உண்மைகளை எதிர்காலத்தில் நாமும் தெரிந்துகொள்ள இருக்கிறோம் என்பதே உண்மை!

□□□



## அன்னை.

யார் பெற்ற பிள்ளையோ  
பெற்றவள் காதில் இது விழுகிறது.  
'பெடியன் கெட்டிக்காரன்!'

அன்னை இதையும் கேட்கிறாள்  
சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய்.

நிமிர்ந்து நடக்கிறாள்.

மகன் போராட்டத்திற்குப் போனானாம்  
ஊரெல்லாம் உன்மகனைப்பற்றியே பேச்சு

அவன் வாழ்க வாழ்க என்கிறார்கள்.  
கூட்டம் கூட்டமாக நின்று பேசுகிறார்கள்

அவனைப்பற்றி!

துணிச்சலான பிள்ளை பெற்றவள் நீ!  
நல்ல கூட்டத்தில்தான் சேர்ந்திருக்கிறான்—

கவலைப்படாதே

அவன் உன் மகன் அல்லவா!

நாய் கிழிக்கிறாள்! நிமிர்கிறாள்!

வீரம் விளைந்த நிலம் அன்றோ

அவளது பெற்ற வயிறு.

திருநாதி தாரா.கே.

கோயிலில்தான் கடவுள் இருக்கிறார் என்பது எங்கள் எண்ணம்.  
 ஆதலால் கோயிலுக்குப் போகும்போதும்படும்  
 பாயத்தியுடன் போய்வுருகின்றோம்.  
 கோயில் சிலையிலும் சாமியறைப்படத்திலும்  
 கடவுளை அடக்கிவிட்டதாக எண்ணுகிறோம்.  
 அவர் எங்கும் எந்தவுருவிலும் இருந்து  
 எம்மைக் கண்காணிக்கின்றார் என்பது  
 எம்மில் பலருக்குப் புரிவதில்லை.  
 ஆதலால் எண்ணியபடி நடக்கிறோம்.  
 நாம் எங்கிருந்து வந்தோம்?  
 இந்த உலகம் எங்கே யாரால் உருவாக்கப்பட்டது?  
 எத்தேவைக்கேற்ப எம் உடலமைப்புக்களை யார் உருவாக்கினான்?  
 நம் அசைவுகளின் காரணகர்த்தா யார்?  
 இந்தக்கேள்விகள் நம்மனத்துள் எழும்போதுதான்  
 கடவுளின் மகிமை புலப்படும்.  
 கடவுள் ஏன் நாங்கள் அடைந்த கோயிலில்மட்டும் இருக்கவேண்டும்.  
 எங்களை உருவாக்கியவன் எங்களை அழிக்கவும் முடியாமல்வரா?  
 அவன் எங்கள் சேபல்களைக் கண்காணித்து மதிப்பீடு செய்கின்றான்.  
 அந்த மதிப்பீட்டின் பலன் யாது என்பதை  
 நாம் நன்குநினைவில் நிறுத்தவேண்டும்.  
 தெய்வம் தன் திருவாய் திறந்து பேசினால்:  
 பேசவேண்டும் என்ற பேரவாவுடன் எனது ஊகத்திற்கு வட்டிய  
 தெய்வத்தின் மதிப்பீட்டினை மீட்வரும்  
 நறுங்குறள்முலம் வெளிப்படுத்த விரும்புகின்றேன்.

-ரூபாவதி சீவநாதன்.

## நறுங்குறள்

பகுதி 2.-தெய்வ மதிப்பீடு.

1. அஞ்ஞானம் பேசாதே விஞ்ஞானம்மிஞ்சாதே  
எஞ்ஞர்ன்றும் இவைகண்டு மெய்ஞ்ஞானம் அஞ்சாதே.
2. கோயில் என்று வந்தாய் கும்பிட்டாய் குறையிரந்தாய்  
வாயில்தாண்டி ஏனோ முருங்கையில் ஏறிவிட்டாய்.
3. பசித்தார்க்கு ஒருபருக்கை இட்டிட மனந்தேறும்  
பாலபிழைகமும் தேனபிழைகமும் எனக்கேன் திணந் தோறும்.
4. கூப்பிய கைகள் இன்று கூசிட மறுத்ததுமேன்  
கூரிய வாளால் ஊயிரைக் கூறிடத்துணிந்ததுமேன்
5. இசைமாலை பொழிந்தாய் நீ என்னைப்பார்த்து-உடன்  
வசைமாலை பொழிகின்றாய் யாரைப்பார்த்து.
6. எனக்கில்லை என்றொன்றில்லை என்று நீ இருந்திலை  
உனக்கில்லாது அழியும் நிலை என்றோ நீ அறிந்திலை.
7. காரியம் ஆவதற்கு காலைப்பிடிக்கிறாய் கப்பமும் கட்டுகிறாய்  
நேரிய பாதையில்போ நினைப்பதை நீயும் எட்டிடுவாய்.
8. ஊரைக்கொள்ளையடித்திட்டு உயிர்வதையும் செய்துவிட்டு  
தாரையாய் மாலை எனக்கிட்டால் உன்வினையும் உனைவிடுமா?
9. கற்பூரதீபம் போதுமம்மா கனிவான உள்ளம் போதுமம்மா  
பொற்பீதாம்பரம் ஏனம்மா பொங்கல் மோதகமும் ஏனம்மா
10. அன்னை அப்பனும் என் திருவுருவே பார் தம்பி  
அன்பான ஆசானும் என் மறுவுருவே பணி தம்பி

# காதல் தேசம்

உன் உறவுகள்  
என்றிவகளை  
கொள்ளையிட்டன

உன் நடிப்புக்கள்  
என் பள்ளிப்படிப்புக்களை  
பலிவாங்கின

உன் கபடநெஞ்சம்  
என் வசந்தங்களின்  
சுவடுகைக்கூடச்  
கூட்டெரித்தது

நீ தந்துவிட்ட  
எண்ணங்கள்  
என் கன்னங்களை  
ஈரமாக்கின

உன் இளமைக்கால  
பொழுதுபோக்குகள்  
என் இதயத்தைப் புண்ணாக்கி  
உழுது மகிழ்ந்தன

மொத்தத்தில்  
உன் காதல்  
என் சாதலை  
சமீப்படுத்தின.

நிர்வாண கைகளை.

புத்தம்புதுமலரே!

புவிவினிலே பூத்திருக்கும்  
புத்தம் புதுமலரே!  
உன் இதழை நான் நுகர்ந்த  
நாள்முதலாய் என்னுடலில்  
வாசனை மணம் வீசுகின்றாய்!

சிறு மொட்டெனவே  
உனைக்கண்ட நாள்முதலாய்  
இதழ்விரித்து பூவாகும்வரை  
இத்தனைநாள் காக்கவைத்தாய்!

கரம்கொண்டு உனைநான்  
அணைக்க முயல்கையிலே  
கசங்கிடுவேன் என்றென்னை  
கரம்பிடிக்கத் தயங்குகிறாய்  
முள் இருக்கும் உன் உடலை  
என் முரட்டுக்கரமதனால்

இறுகணைத்து உன்  
பூவிதழில் நான் சுவைக்க  
சம்மதம் நீ தந்திடுவாய்!  
தள்ளிநின்று நான் நுகர்ந்த  
நாள் தவிர்த்து மெல்லவந்து

நீ எனக்கு  
தேன்கவைதான் தந்திடுவாய்!

என்னிடத்தே வரமாட்டாய்  
என்று நான் நன்கறிந்தபோதினிலும்  
உன்னை வட்டமிடும் எனக்கு  
நீ ஆதரவுக்கரம் நீட்டிடுவாய்!

ஆசையுடன் பறந்துவந்து  
சிறையிருப்பேன் உன்னிடத்தில்!

என். விஜயலக்ஷ்மி.



(நிழலில்...11ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

மனம் அவரை அலைக்கழித்தது.  
'சரி போனவள் போயிற்று வரட்டுக்கும்..'

□

இப்போது ஊருக்குள் தான்மட்டுமே தனித்து நிற்பதாய் ஒரு உணர்வு அவரை ஆட்கொண்டிருந்தது.

எத்தனை மனிதர்களை எத்தனை நிகழ்வுகளைக் கண்டு மகிழ்ந்த நிலம் இப்போது ஆளரவமற்ற சுடுகாடாக, மனித வேட்டைக்காரர்களைத் தாங்கும் பலிபீடமாக மாற்றமடைந்திருக்கிறது.

இந்த நிலை எப்போது மாறும்?

அந்தக் கேள்வியே அவர் மனத்தில் திரும்பத் திரும்பவந்து மோதிற்று.

'எப்போது மாறும்?... எப்போது மாறும்'

'இயற்கையின் நியதியில் எதுவும் எப்போதும் நிகழலாம். இன்ன நேரத்தில் இன்னதுதான் நிகழும் என்று உறுதியான ஒரு முடிவை மனிதன் எடுப்பதற்கு இயற்கை சம்மதிப்பதில்லை'

நடந்து கொண்டிருந்தவர் அருகிலிருந்த வேலிக்கருகில் சரசரப்புக் கேட்க நின்று திரும்பினார்.

கந்தலான வேட்டியொன்றினால் தலைமுதல் கால்வரை மறைத்து கண்கள்மட்டும் வெளித்தெரிய கைத்தடியொன்றின் உதவியுடன், விழுந்து கிடந்த வேலியைத்தாண்டி மெள்ளத் தெருவுக்கு வந்தவனைக்கண்டதும் ஆச்சரியப்பட்டார்.

"டேய்... நீ குமாருவெல்லே?"

"ஓமய்யா...!" மெள்ளத்தணிந்து வந்தது அவன் குரல்.

"நீ இந்த ஊருக்குள்ளைதான் இருக்கிறையா...?"

"வேறே எங்கை ஐயா போவன்... என்னை ஆதரிக்க ஆர் இருக்கினம்?"

கேள்வியில் விரக்தி தொனித்தது.

அருளம்பலத்தார் ஒருசிலசமயங்களில் மட்டும் தான் அவனைக் கண்டிருக்கிறார். வாலிபவயதிலேயே அவனைத் தொற்றிக்கொண்டிருந்தது தொழுநோய்.

இப்போது அவனுக்கும் வயது நாற்பதைத்தாண்டியிருக்கும்.

"பாருங்க ஐயா... நோய் நொடி இல்லாத எத்தினையோ நல்ல சீவனுகள் போய்ச் சேர்ந்திட்டு... நான்மட்டும் தப்பிக் கிடக்கிறேன்... இவங்கள்போடுற குண்டுசூட என்றை தலையிலை வந்து விழுகுதில்லை...!"

அவன் தன்னிரக்கப்பட்டான்.

"இயற்கை அப்பிடித்தான்... மனிசன் நினைக்கிறமாதிரியெல்லாம் இயற்கையை மாத்தமுடியுமே குமாரு!"

"இது இயற்கை இல்லை ஐயா... மனிசன்ரை வேலை... இவங்களுக்கு கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவரைக்கும் இதுதான் நடக்கும்!" என்றான் குமாரு.

"கடவுளே...? சிரித்தார் அருளம்பலத்தார்.

"கடவுள் இருக்கெண்டு நீயும் நம்பிறியே? அதுவும் மனிசனைக் கஷ்டப்படுத்திற் கடவுள்!"

"மனிசன்ரை பிறப்பே கஷ்டம்தானை ஐயா... கஷ்டமில்லாமல் உலகத்திலை ஆர் பிறந்திருக்கினம்... ஆர் வாழ்ந்திருக்கினம்... எல்லா மனிசருக்கும் நாளாந்தம் ஏதோ ஒரு கஷ்டம் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கும்... இந்தக் கஷ்டமெல்லாம் திரும்ப ஒருகாலம் சந்தோசத்தைக் கொண்டுவரும்...!"

குமாரு தன்பாட்டில் சொல்லிக்கொண்டிருந்தான்...

வாழ்க்கை அனுபவங்கள் எல்லாரையும்தான் தத்துவம்பேச வைக்கும் போலும். இத்தனை துன்பப்பட்டும் தன்னைப்படைத்ததாக இவன் நம்புகிற கடவுள்மீது கோபப்படவில்லையே இவன்....

மாறாக இன்னும் ஒரு எதிர்காலத்துக்காக காத்திருப்பதுபோலல்லவா பேசுகிறான்...

இவன் நம்பிக்கையைக் கெடுக்க வேண்டாமே என்று தன்னுள் நினைத்தார் அருளம்பலத்தார்.

"இப்ப நீ எங்கைபோறை குமாரு...!"

"கோயிலடிக்குத்தான்!" என்றான் குமாரு.

"எல்லாச் சனங்களும் ஊரைவிட்டிட்டுப் போயிற்றுதுகள் ஐயா..கோயில் வெறிச்சுப் போய்க் கிடக்குது... கொஞ்சநேரம் போய்நிண்டு அதிலை ரெண்டு தேவாரம் பாடிப்போட்டு வருவமெண்டு போறன்!"

சொல்லியபடி மெதுவாக நடந்தவனைத் தொடர்ந்தார் அருளம்பலத்தார்.

□

கோயில் வீதிகளில் பரவிக் கிடந்த சருகுகளையெல்லாம் கூட்டிப் பெருக்க யாரும்இல்லை.

சுழன்றடிக்கும்காற்று அவ்வப்போது கொஞ்சம் குப்பைகளை கோயில் மதிலின் ஓரமாய் ஒதுக்கிவிட்டுப் போய்க் கொண்டிருந்தது.

கோயிலுக்குத் தெற்குப்புறமாக கடலின் கரையருகே போய்க் கொஞ்ச நேரம் நின்று கண்களுக்கெட்டிய தூரம்வரை பார்வையைப் பரப்பினார் அருளம்பலத்தார்.

கடல் எப்போதும்போல்!

தொடுவானத்தின் மேற்குக் கரையில் அந்திச்சூரியன் சிவக்கத் தொடங்கியிருந்தான்.

இயற்கை இன்னும் மாறவில்லை.

எத்தனையோ வருடங்களாக இவர் பார்ப்பதுபோலவே....

இந்த வானம் இந்தக் கடல் இந்தக் கதிரவன் இந்த மேகங்கள்....

நாளும் விடிகிறது... நாளும் பொழுதுசாய்கிறது

ஆனால் மனிதர்கள்...

பிறப்புச்சாவும் என்று நிகழ்ந்து போகிறது மனிதரின் பயணம்.

வாழ்க்கையின் எச்சங்களாய் நினைவுகள்....

ஒவ்வொருவரும் தத்தமக்கென்று சில குறிக்கோள்களை கோட்பாடுகளை வகுத்துக் கொண்டு அதற்குள்ளேயே வாழ்ந்து முடிக்கிறார்கள்.

வயிறும் மனமும் தேவைகளுக்காய் அலைகிறது.

தேவைகள் வளர வளர வாழ்வில் தீவிரம் வருகிறது.

அதில் வென்றாக வேண்டும் என்ற வேகம் வருகிறது.

வென்றவர்கள் போக மற்றவர்கள்...?

ஆனால் எல்லோரும் ஏதோ ஒருவகையில் வாழ்ந்துதான் முடிக்கிறார்கள்.

சரியாக வாழ்ந்து முடிப்பவர்களால் மட்டும்தான் வாழ்வுக்கு உதாரணமாக முடிகிறது.

இதுவரையில் நான் வாழ்ந்தது சரிதானா?

அருளம்பலத்தார் தன்னைத்தானே கேட்டுக்கொண்டார்.

இந்தக் கேள்விக்கு இப்போது என்ன அவசியம் வந்தது என்று அவருக்குத் தோன்றவில்லை.

ஆனாலும் கேட்டுக்கொண்டார். எல்லா மனிதருக்கும் என்றோ ஒருநாள் வருகின்ற தனிமை.

பெற்ற தாயோ கூடப் பிறந்தவர்களோ கட்டிய மனைவியோ உற்றம் சுற்றமோ ஒட்டிய வேறெந்த உறவுகளோ எட்டியும் பார்க்க முடியாத தனிமை.

இந்தத் தனிமையில் பயணப்படும்போது மனிதன் தன்னைத்தான் கணக்கிடப் போகிறான்.

'ஏன் வந்தேன்...எங்கே போகப் போகிறேன்?'

'இயற்கை அழைத்தது. வந்தேன். மறுபடி இயற்கை அழைக்கிறது போகிறேன் என்று பதில் சொல்லிவிட முடியுமா?'

அருளம்பலத்தார் அருகிலிருந்த தீர்த்தக் குளத்தின் படிக்கட்டுகளில் போய் அமர்ந்து கொண்டார்.

தலையை இரண்டு கைகளாலும் தாங்கிப் பிடித்துக் கொண்டார்.

'இறைவா!' என்றார் தன்னைமறந்து.

கோயிலின் வாசலில் நின்று குமாரு பாடிக்கொண்டிருந்தான்-

"சங்கந்தி பதுமநிதி இரண்டும் தந்து தரணியொடு நாம் வாழத் தருவரேனும் மங்குவார் அவர் செல்வம் மதிப்போம் அல்லோம் மாதேவர்க்கு ஏகாந்தரல்லாராகில்....."

□□□

வாடகைக்கூடு.

வையகத்தில் வந்துதித்த கோடான கோடி உயிர்களிலே அவனும் ஒருவனானான் புனிதக்கோலம் பூண்டு

பருவத்தின் பாதையிலே பல்லாண்டுகள் பள்ளியிலே தவம்கொண்டு கற்றுயர்ந்தான் கல்லூரி படிப்பதனை

பரமன் அன்று எழுதிய எழுத்தை யார் மாற்ற முடியும்? வரிசையாக வருகின்றன அனைத்தும் மாயை என்னும் போவையிலே

காரிகையொருத்தியின் அகக் கண்பட்டு மன்றல் சிறைதனிலே சிக்குண்டான் சில்லாண்டுகள்.

இப் பாரோர் வாடகைக்கூடு இக் கூடுமோர் வாடகை வீடு மெய்ஞ்ஞானியார்களும் பகர்ந்தனர் இதனையே இருந்தும் இன்னொரு உயிரும் வந்து பற்றுச் சீடடை வாங்கிவிட்டது வாசஞ்செய்ய இந்த வாடகைக் கூட்டினுள்ளே!

-கவிஞர் மயில்வாகனம் (மலேசியா)



# சத்தியத்தின் சுவடுகள்

அத்தியாயம்: எட்டு.

கீண்களை மூடிக்கொண்டு உலகமே இருண்டதென்று  
எண்ணுவன் கண்ணுக்குண்மை சொல்வதே நல்லதென்று  
கண்திறக்க வந்து நின்ற இளையவர் சமூகம் அன்று  
வழி சொல்லக் கண்ட பாதை அதைத் தேடிப் பட்ட வாதை ...என்பன  
சுவையான ஆனால் நமக்கெல்லாம் நல்ல பாடிப்பிணையான அனுபவங்களாக  
இன்றும் கணிக்கத்தக்கனவாக இருக்கின்றன.

சார்ந்து நின்றலால் சாதிக்க முடியாது; சேர்ந்து நின்றலே சாதிக்கும்!

தென்னாப்பிரிக்க வெள்ளைச் சமூகமானது அன்றைய சூழ்நிலையை என்றைக்குமே  
மாற்ற முடியாத ஒரு விதி என்பதாக இதர இனங்களின் மனங்களில் மிகவும் ஆழமாக  
ஊன்ற வைத்திருந்தது. அங்கே சகல சட்டங்களுமே வெள்ளையர்க்கு மட்டுமே  
அனைத்து உரிமைகளையும் அளிப்பதாகவும் சகல இதர மக்களின் தேவைகளு-  
க்குமே வெள்ளையர்க் கூடான நடவடிக்கைகள் மூலமே அரசை அணுக முடியும்  
என்றும் நிலைமை இருந்தது.

கல்லூரிகளிலும் பல்கலைக் கழகங்களிலும் கறுப்பின மாணவர்க்காகக்  
குரலெழுப்பும் இயக்கங்கள் இருந்தன. ஆனால் கறுப்பின மாணவர்க்காக கறுப்பின  
மாணவர் குரலல்ல அவர்கள் சார்பாக வெள்ளைப்பிரதிநிதிகளின் குரல்களே ஒலிக்க  
சட்டம் அனுமதித்தது. இனரீதியான வெறியுணர்வின் அடிப்படையில் அப்பாவிச்  
கறுப்பின மக்களின் இயற்கை வளங்களைக் கொள்ளையடித்துத் தங்களை  
வளப்படுத்திக் கொண்ட தம் மூதாதையரின் வழி முறையில் சீறிது மாற்றும்  
நேர்ந்தாலும் தமது நிலைமை புரண்டுவீடும் என்ற பயமும் தமது பெருங்கொண்ட  
சொத்துரிமை பறிபட்டுப்போய்வீடும் என்ற பீதியும் இருந்தபடியால் கிட்டத்தட்ட  
25 மில்லியன் மக்களைக் கொண்ட அந்நாட்டிலே 5 மில்லியன் மட்டுமே என்றிருந்த  
அந்த சமூகம் தனது தனித்துவத்தின் கீழ் அனைத்து இதர மக்களையும் நசுக்கி  
வைத்துக் கொண்டு நீதியை மீதித்துக் கொண்டிருந்தது.

எழிலன்.

இளைஞன் பிக்கோவின் வழிப்புணர்வூட்டலினால் மாணவர் சமூகத்தின் சந்தனையில் வெள்ளையர் தலைமைக்குக் கீழே என்னதான் சார்ந்து போய் நின்றாலும் அவர்களால் தமது சமூகத்தில் நமது நியாயங்களை நிலைப்படுத்த முடியவே முடியாது என்ற உண்மை புலப்படுத்தப்பட்டது.

"நண்பா! நீ மனிதன் என்ற வகையில் என்னிலும் மாறுபட்டவனென்று நான் நினைக்கவே மாட்டேன். நான் உன்னை நேசிக்கிறேன்!" என்று உளமாற சொல்லும் ஒரு வெள்ளைய நண்பனால் தனது சமூகத்தின் முன் அதையே சொல்ல நியாயம் கேட்க அன்றைய அரசு நிலை இடந்தரவில்லை. அதாவது அவன் தன்னையும் மீறிய நிலையில் அந்த இனநாயகத்துக்குள் மட்டுமே வலம் வந்துகொண்டிருந்தான்.

ஆகவே நாம் கறுப்பர்கள், நமது சமூகத்தின்பாலான நமது கடமை நமக்குத்தான் உரியது. நாம் சேர்ந்து நின்றாலே அது நடக்க முடியும் என்ற உண்மை உணரப்படலாயிற்று.

இனபேதம் பார்க்காத மாணவர் இயக்கங்களென அதுகாறும் இயங்கிவந்த வெள்ளையின மாணவர் தலைமை கொண்ட இயக்கங்கள்கள் கறுப்பின சார்பான கருத்தரங்குகள் நடவடிக்கைகள் மாநாடுகள் எனப் பலவற்றையும் முன்னின்று நடத்தி வந்த போதிலும் தாங்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களின்படியும் கொள்கைகளின்படியும் சொந்த வாழ்க்கையில் வாழ இயலாதவர்களாக இருந்தார்கள். அன்றைய அவர்களின் சமூக அமைப்பு அப்படி இருந்தது. ஆகவே அவர்களின் மாணவ அமைப்பு வட்டத்தை விட்டு வெளியே அவர்கள் தம் சுயமையை இழந்தவர்களாக இருந்தமை பட்டவர்த்தனமாகத் தெரிந்தது.

அதே சமயம் கறுப்பின மாணவர்கள் தமது நிலைப்பாட்டில் தாம் ஒரு தனித்துவமான இனத்தின் பிரதிநிதிகள் என்றும் தாம் பிரதிபலித்தது தமது இனமான முழுக் கறுப்பின மக்களையும் தான் என்றும் தெட்டத் தெளிவாக உணர்ந்தவர்களாய் நிமிர்ந்து நின்றார்கள். தனித்துவக் காப்புணர்வு என்ற அடம்பன்கொடியானது படிப்படியாக இணைந்து இறுகி பலப்பட த்துவங்கியது.

வெள்ளையராதிக்க அடக்காட்சிமுறை தமது மக்களின் மேல் சுமத்திக் கொண்டிருந்த அநீதிகள், அதிகாரச் சுமைகள் என்பனவற்றை அவர்களோடே தாழும் சுமப்பவர்கள். நாங்கள்! எங்கள் மக்கள்! என்ற அழுத்தமான மனவுணர்வு மாணவர்களினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அடிப்பிராயமாக வளர்ந்து மீளர்ந்தது.

மற்றவர்களின் பிரதிநிதித்துவம் மூலம் தமது குறைகளுக்குத் தீர்வு தேடி எதிர்பார்த்து ஏமாந்த நிலை மாற வேண்டுமென்றால் அங்கேயிருந்த ஆட்சி முறை மாற்றப்பட வேண்டும். அதை அந்த ஆட்சி முறைக்குள்ளேயே வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் இதரரால் செய்ய முடியாது என்பதும் பாதிப்பின் தாக்கம் பாதிக்கப்பட்டவனுக்கே தெரியும் என்பதும் சகல கலந்துரையாடல்களிலும்

புத்தப்பட்டு சீந்தனைத் தெளிவுக்கு ஏற்ற எல்லா வழிவகைகளையும் அமைத்துச் செயல்பட்டார்கள் கறுப்பின மாணவர்கள்.

கறுப்பினத்தின் கௌரவம், வீழிப்புணர்வு, சாதனை, ஆற்றல் என்பனபற்றிக் கறுப்பின சமூகங்களிடையே தெளிவுணர்வு தோற்ற தூர்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. இதன் மூலம் ஒவ்வோர் இனமும் தத்தனது இனம்பற்றியும் தன்னைச் சுற்றியிருந்த இனம்பற்றியும் புரிந்துணர்ந்து கொண்டு வெறும் இனவுணர்வுடன் பகைத்தல் தவிர்த்து இணைவுணர்வுடன் சுதந்திரத்தின் பாதையை நோக்கிய நகர்வுக்கு வழி சமைக்கப்படலாயிற்று.

## மக்களும் அதிகாரமும்

ஹன்ஸ் மோர்கன்தாவ் என்ற அறிஞர் அதிகாரம் பற்றிய தமது கருத்தில் அதிகாரம் என்பது ஒரு மனிதன் மற்ற மனிதர்களின் சீந்தனைகளின் மேலும் நடவடிக்கைகளின் மேலும் கொண்டுவிடும் கட்டுப்பாட்டு சக்தி எனக் குறிப்பிடுகின்றார். மக்கள் அதிகாரத்தை வைத்திருப்பவர்கள் மக்களின் அங்கீகாரத்துக்கேற்பவே அதைப் பயன்படுத்த வேண்டும். அதைத் தூர்ப்பயன் படுத்தும்போது அல்லது அந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி ஊழல் செய்யும்போது மக்கள் அதற்கெதிராகக் கிளர்ந்தெழு முழு உரிமை பெற்றவர்களாயிருக்கின்றார்கள். ஆகவே அதிகாரம் என்பது அரசியல் களத்தில் ஒரு அத்தியாவசிய சக்தியாகத் திகழ்கிறது.

## சட்டங்களும் அதன் நோக்கங்களும்

பாகுபாடற்றவீதத்தில் மக்களை நடத்திச் செல்லும் சட்டங்களே அமைதிக்கு வழி வகுக்கும் சிறப்புடையன. ஆனால் அதை மதிக்காதவர்களே சட்டங்களை அமைப்பவர்களாகவும் மாற்றுபவர்களாகவும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். அதன் பின்னணியில் அதிகாரம் என்ற அத்திவாரம்ருப்பதால்தான் அது சாத்தியமாகின்றது. அதாவது அமைதியை அழைப்பதும் அழிப்பதும் அதிகாரத்தின் எதிரொலிகள் மட்டுமேதான். எனவேதான் அதிகாரம் என்ற சக்தியின் தேவைக்காக இனங்கள் போராடுகின்றன.

அதிகாரம் என்ற சக்தியை எடுத்துக் கொள்ளாத எந்த இனமும் தனது சுய அடையாளத்தைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள முடியவே முடியாது. அதனால்தான் அதிகாரத்தை வைத்திருப்பவன் அதைப் பகிர்ந்து கொள்ளப் பயன்படுகிறான்.

தன்னினத்தின் அதிகாரத்தை மீட்க வேண்டும் என்ற கடமையுணர்வே சுதந்திர வேட்கையாக முழுவுரு எடுக்கின்றது. அந்த நிலைமை நசுக்கப்படும் வேதனையின் தாக்கத்தின் உச்ச நிலையிலேயே வெளிப்படும். அப்போது ஏற்படும் தெளிவுணர்வானது கட்டிக் காக்கப்பட வேண்டும். இல்லையெல் அந்த இனமானது அடிமை நிலைமையை விட்டு மீளவே இயலாமல் போய்விடும் ஆபத்து உண்டு.

இதைத்தான் அன்றைய கறுப்பரீன வழிப்புணர்வியக்கம் புரிந்து கொண்டு புரிய வைத்துக் கொண்டிருந்தது. தமிழீழத்தில் புரிந்து கொண்டு புரிய வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

தென்னாப்பிரிக்க அன்றைய வெள்ளை அரசின் சட்டபூர்வமான நடவடிக்கைகளாக கறுப்பின மக்களின் அடிப்படைபுரிமை மீறலை எல்லா வழிகளிலும் வகுத்து இருந்தார்கள். தொழில் வாய்ப்புக்களிலும் விளையாட்டுப் போட்டிகளிலும் அரசியலிலும் வெள்ளையரை மிஞ்சி விட எள்ளளவேனும் அவர்களின் சட்டத்தில் இடம் கொடுக்கப்படவில்லை.

நலவுரிமையிலும் கல்வி மற்றும் சமூக நலனிலும் இதர தேவைகளிலும் பெரும் இடைவெளி வேண்டுமென்றே ஏற்படுத்தப்பட்டது. எவ்வீதத்திலும் வெள்ளையரீலும் குறைந்த தகுதியுடையவர்களாக கறுப்பின மக்களை வைத்துக் கொள்வதே சட்டபூர்வமாக கொள்ளப்பட்ட அந்தக்காலத்தை இன்றைய இலங்கை அரசுகளின் இதயசுத்தியற்ற அரசியல் நடவடிக்கைகளுடன் ஒப்பீடும்போது வித்தியாசம் காணவே கடினமாக இருக்கின்றதல்லவா?

அன்றைய தென்னாப்பிரிக்க கறுப்பின மக்களின் தனிப்பட்ட குழப்பிரிவுகளை அதாவது தனித்துவமான இனப்பிரிவுகளை ஒன்றோடொன்று சேரவிடாமல் தனிமைப்படுத்தி பிரித்து வைத்துக் கொள்வது வெள்ளையரசின் முதற் கொள்கைகளில் ஒன்றாக இருந்ததுவும் கவனிக்கப்படத்தக்கது. இதற்காக வீசேட நடவடிக்கைகள் மூலம் இனத்துக்கினம் பகைமை மூண்டு எரியும்படி சந்தேகமும் வெறுப்புணர்வும் தூண்டி வளர்க்கப்பட்டுவந்தன.

அவையெல்லாவற்றிலும் மிகவும் முக்கியமாக முதலாளித்துவ பலவீனத்தை மக்கள் மனங்களுக்குள் புகுத்தி வளர்த்தது அன்றைய கெட்ட அரசு.

முதலாளித்துவ பலவீனங்களில் மிக முதன்மையானது தகைமையைப் பணத்தில் தேடுவதாகும். தென்னாப்பிரிக்காவுக்குள் புகுந்த வெள்ளையர்கள் தமது ஆயுத பலத்தையடுத்து பணபலத்தைப் பிரயோகித்து மக்கள் மனங்களில் பணத்தினால் தான் உயர்வு என்ற எண்ணத்தை அழுத்தி வைத்துக் கொண்டு அது கிடைக்காத சூழலில் அவர்களை மறுத்துவைத்துக் கொண்டு படிப்படியாக தங்கள் அந்தஸ்தைக் கண்டு மருளும் நிலையைச் செயற்கையாகத் தோற்றுவித்திருந்தார்கள்.

அதனால் அன்றைய கறுப்பின மக்களின் கண்களை இந்த மூடத்தன இருளைவிட்டு அகற்றி சரியான கண்ணோட்டத்தை உணர வைக்க வேண்டிய தேவையை இளஞ்சந்தி முன்னெடுத்தது.

மனித தராசுதரத்தைப் பணத்திலும் நகைநட்டுக்களிலும் கணிப்பவர்கள் மூடரும் தரங்குறைந்த மனிதர்களும் தான் என்பதை வீளக்கி அவர்களின்

கண்ணோட்டத்தில் மாறுதலை ஏற்படுத்தாதவீடத்து அவர்கள் பணக்கார சந்ததி என்ற போலி மாயையைக் கண்டு பயந்து நிற்பதைத் தவிர்ப்பதெப்படி? நமது நாடுகளிலும் தீராமறையில் தில்லுமுல்லுகளும் கசடத்தனங்களும் ஏய்ப்புக்களும் ஏமாற்றுக்களும் கீழ்த்தரமான பின்னணிக் கொள்கைகளும் எப்படியெல்லாம் தரமுள்ள ஏழைகளை எழும்பவீடாமல் செய்து கொண்டிருக்கின்றனவென்பதையும் புலம்பெயர் வாழ்விலும் கௌரவத்தைக் காட்ட அவை எப்படிப் பணத்தைப் பயன்படுத்துகின்றன என்பதையும் நினைத்துப் பார்க்கையில் போலிகளின் பாதுகாப்புக்கே அன்றும் இன்றும் பணம் கவசமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது என்பதைப் புரீந்து கொள்ளலாம்.

அதன் முக்கியத்துவம் தெளிவானால் தனிமனிதன் போலிக்கஞ்சம் நிலைமை மாறிவீடும் என்பதையே முதற்பணியாக முன்னெடுத்தது அன்றைய இளஞ்சமூகம்.

அதன் மூலமாக ஆவல் என்ற கனவுணர்வால் சயமை என்ற நிலைமைக்கேற்படும் ஆக்கிரமிப்பையும் மாயையையும் உடைத்தெறியும் சங்கற்பத்திற்கு வழிகோலப்பட்டது.

ஆகவே கறுப்பு மனிதன் தன்னைத் தானே கண்டுகொள்ளவும் தனது வெறுமையான மண்டையோட்டினுள் புத்துணர்ச்சியைப் புகுத்திக் கொள்ளவும் அவனில் சயகௌரவமும் பெறுமதையும் மதிப்பும் இருப்பதை உணர்ந்து முகிழவும் அதன் மூலம் தன் தாயகத்திலேயே தன்னை தீமை என்னும் சக்தி அடக்கியான இடங்கொடுக்கும் பயங்கர குற்றவுணர்வை உணர்ந்து கொள்ளவும் செய்யப்பட்டது. இது இன்று நம்மில் பலருக்கும் தேவையென்று படுவதுபோலவும் இல்லையா என்ன?

சீந்தனைத் தெளிவோடு மனசாட்சியைத் தட்டிக் கொண்டிருப்பதில் அவர்கள் நெருங்கிய இன்னொன்று நம்மை நாம் என்று ஒத்துக்கொள்ளும் மனத்துணைவை ஊட்டுவதாகும்.

தம் நிறத்தால் தம்மைத் தாமே தரக்குறைவாகக் கருதி அன்றைய கறுப்பின மக்கள் கொண்டிருந்த தாழ்வுமனப்பான்மையானது அடக்கிவந்த ஆட்சியாளனுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாயிருந்தது அப்போது. நான் எனது சயமையை மறுக்கலாகாது. அதுவே நான். அதுவே என் தனித்துவம். அதுவே என் சக்தி. நான் நான் என்ற எனது "என்மையை" என்றும் கைவிடமாட்டேன் என்ற தெளிவு படிப்படியாக மக்களின் மனங்களில் பதியவைக்கப்பட்டது.

அதனால் சயநிறைவுற்ற மனப்பான்மையும் தம்மைத்தாமே அடையாளங்கண்டு கொள்ளும் முயற்சியும் மக்கள் இதயங்களில் பதியலாயின. முடிவு? கறுப்பரல்லா இனத்தாரால் கறுப்பரீனம் அடக்கப்படல் இனிமேலும் பொறுக்கப்படல் சாத்தியமல்ல என உறுதி பிறந்தது. இது... இப்போது ... எங்கேயோ நடக்கத் துவங்கிவிட்டாற் போலில்லை?

சரீத்திரம் சரியாகத் திருத்தி எழுதப்பட வேண்டும்

ஆதிக்க பலம் கொண்டு குடிபுகுந்த வெள்ளை வந்தேறு குடிகளான அன்றைய ஆட்சியாளர் அந்நாட்டின சரீத்திரத்தையே தமக்கேற்றவீதமாக மாற்றிக்கொண்டு, தம் சந்ததிக்குப் படிப்பித்துப் பதிய வைத்துக் கொண்டு, இனவெறியும் கறுப்பின மக்களின் மேலான கரும் வெறுப்புணர்வும் பகைமை மனப்பான்மையும் தலைதெறித்த அகங்காரமான அதிகார உரிமையும் கொண்டவர்களாய் இருந்து வந்த நிலைமைக்கு எங்கோ ஒரு மூலையிலிருந்து மணியோசை கேட்கின்றது.. அதுவும் சாவு மணியோசை அது என்றால்? பொறுக்குமா?

ஆம்! சுயமரியாதை என்ற தன்னம்பிக்கையின் முதற்படிமீல் தென்னாப்பிரிக்கக் கறுப்பினம், குறிப்பாக வழித்தெழ வேண்டிய இளஞ்சந்ததி தன் பாதத்தைப் பதிய வைக்கத் துவங்கியது பெரும் புயலென ஆட்சியாளரை அதீர வைக்கத் துவங்கியது.

கறுப்பினத்தவரான நாம் சுய நிறைவு கொண்ட அரசியல், சமூக, பொருளாதார அமைப்பாக ஆகிவிட வேண்டும். இவ்வித உணர்வானது நம்மை நம்மீலே மதிப்பு கொள்ள வைப்பதுடன் நமது சமூகத்துக்கான நமது பங்கின் முக்கியத்துவத்தை உணர நம்மை வைக்கும். இவ்வழியில் நம்மை சுயகௌரவத்தின் அருமையை உணரச் செய்வதுடன் விழிப்புணர்வும் மதிப்புக்குரியவர்கள் நாம் என்ற உந்து சக்தியும் கொண்டவர்களாக நமது சமூகத்தின் ஆணீவோர்களுடன் சங்கமமாக நம்மாலும் முடியும் என்ற ஒளிவீசம் எண்ணங்கள் அவர்களை முற்றிலும் புதிய தெம்பு மிக்க மக்களாக மாற்றத் தொடங்கிவிட்டதை ஆட்சிபீடம் அவதானிக்க அதிக காலம் எடுக்கவில்லை.

இணைந்த கறுப்பின பதில் நடவடிக்கையை அடக்கவென்றே அமைக்கப்பட்ட கடுந்திட்டங்களைக் கொண்டியங்கிக் கொண்டிருந்த வெள்ளையின் அரசு பல்லின மக்களுக்கான சகல இணைவின் வழிகளையும் அடிப்படை உரிமைகளையும் தீவிரமாக அடக்கியொடுக்க முனையத் தொடங்கியது. இருந்து வந்த அற்ப சலுகைகளையும் கூட அது அபகரித்தது. இது புதிய சிந்தனையாளர்களின் வழிக்கு நல்ல வெளிச்சத்தை அள்ளிக் கொட்டிவிட்டது.

மக்களின் தீவிரம் அற்ப பங்களிப்புக்களையல்ல... தமக்கு உரிமையான முதன்மைப் பங்களிப்பிற்கான குரலாக வெளிப்படத் தொடங்கிவிட்டது. தீரன் பிக்கோவும் அவனதுதோழர்களும் துயின்றி கொண்டிருந்த விழிப்புணர்வென்ற பூதத்தை சேரிகளிலும் குடிசைகளிலும் தட்டித் தட்டி எழுப்பி விட்டார்கள். ஆம்! தூங்கிக் கொண்டிருந்த தென்னாப்பிரிக்க கறுப்பின எழுப்பமட்டும் படவில்லை. தன் கால்களில் நிற்க மட்டுமல்ல.. தன் முழு உடம்பும் நிமிர்ந்தவனாக.. தாழ்வுணர்வனை விட்டெழுந்தவனாக நிறுத்தப்பட்டான். முதன் முறையாக தென்னாப்பிரிக்காவில் தன்னமானம் காக்க இனவெறியரசுக்கெதிரான முழுமையான சவாலாக அவன் நிமிர்ந்து நின்றான்.

வெள்ளை ஆதிக்கத்துக்கெதிரான ஒரு எதிர்ச்சக்தியாக - சவாலாக கறுப்பினம் அன்றுதான் சீலிர்த்து எழுந்தது. அன்றிலிருந்து அங்கே இனப்பிரச்சனைக்கான போராட்டத்தில் ஒரு புதிய சகாப்தமே பிறந்தது என்றால் அது மிகையல்ல.

ஒரு மாபெரும் அரசியல் சக்தியாக பிக்கோவின் விழிப்புணர்வியக்கம் எழுத்தொடங்கி விட்டது. பிக்கோவோ அதன் வெற்றியில் தன்மனித புகழ் நுழையக் கூடாதென்பதில் மிக மிகக் கவனமாயிருந்தான். சகலமும் கூட்டுச் சக்தியான முயற்சியெனவே அவன் காணவும் காட்டவும் விழைந்தான். ஆனால் அவனது தனித்துவத்தின் - அதன் சக்தியின் - தாக்கம் அவனையும் மீறி இயக்கத்தில் அவனைத் தனித்துவமிக்க தலைவனாகக் காட்டிக் கொண்டேயிருந்தது. அவனது சீறந்த தலைமைத்துவத்துக்கு ஏற்ற பல நல்ல ஆற்றலாளர்கள் அவனுடன் இணைந்து செயல்பட்டமையால் பணி வெகு விரைவாகத் தீவிரம் அடையத் தொடங்கியது.

கறுப்பின மக்களின் தனித்துவத்தை நிறுவும் பணியில் வெள்ளை இனவாதிகளுக்கெதிராக கறுப்பினத்தவரை தயார் செய்வதில் பிக்கோவின் இயக்கம் ஒரு புது வீதியைக் கடைப்பிடித்தது. மிதவாதிகளான வெள்ளையரிடமிருந்து முதலில் மக்களைப் பிரித்துவிடுவது என்று முடிவெடுத்தது. வெள்ளை இனவாதத்தை எதிர்த்துக் கொண்டிருந்த மிதவாத வெள்ளையர்க்கு அது மிகுந்த அதிர்ச்சியைத் தந்தது. பல்லின ஒற்றுமைபற்றிய அவர்களின் நம்பிக்கை நடைமுறைக்கு ஒருபோதும் சரி வராது என்றே புது இயக்கம் கருதியது. அதோடே வெள்ளையருக்கெதிரான போராட்டத்திற்கு இந்த மிதவாத அணுகுமுறை பாதகமானது என்றும் கருதியது. அதனால் அதன் முதல் தாக்குதல் மிதவாத அணுகலைத் தகர்த்தெறிய முன்னெடுக்கப்பட்டது. ஆம் அந்நாட்டின் சரித்திரம் தீருத்தப்பட்டு தீரும்படி எழுதப்பட வேண்டும் என்ற காலத்தின் கட்டாயம் உருவாகத் தொடங்கியது.

-தொடரும்

எது வீமர்சனம்?



எதை எந்த அளவுக்கு  
வீமர்சிப்பது என்பது  
பெரிய கலை.  
உங்கள் நண்பனின்  
தோள்மேல் இருக்கிற  
ஈயை விரட்ட  
கோடாரியை  
வீசிவிடாதீர்கள்.

## அவர்களோடு நாமும்..?

சாவை செந்தில்.

சாவென்று தெரிந்தும்  
சாவின் விளிம்பில் நின்று சிரிக்கும்  
அற்புத மனிதர்கள்.  
எம்மோடு பிறந்தும் எமக்காக  
நாம் பெற்ற அவலங்கள் நம்  
சந்ததிகள்பெறக் கூடாது என்பதற்காக  
மரணத்தை எமக்காக  
மகிழ்வோடு தாம் ஏற்பவர்கள்.

சிப்பிக்குள் முத்தெனவே  
மறைந்திருந்த வீரமதை  
குப்பிக்குள் விடம் சுமந்தே  
படைசாய்க்கும் காவலர்கள்.

சோறுகிடைத்தால்  
அதுதான் சுதந்திரம்  
என்று நினைத்த  
எம் அடிமை வாழ்வில்  
சுதந்திரம் என்றால் என்ன என்று  
புரிய வைத்தவர்கள்

நாமும் அவர் பின்செல்லோம்  
தாய் மண் மீட்க!  
ஆனாலும்-  
புலம் பெயர்ந்தோம்  
என்ன செய்வோம்?  
நல்லவர் தாம்என  
பிற நாடுகள்முன்  
பொய்முகம் காட்டியே  
எம்மினம் அழிக்கும்  
கயவர்கள்பொய்முகம் கிழிக்கவே  
நாமும்  
பிறநாடுகளில்  
சிந்தனைகளையும்  
பேணாக்களையும்  
கூராக்கிச் செயல் வடிவில்  
பிரச்சாரப் போர்புரிவோம்.



## அற்புதங்கள்.

-II. கிராஜகாந்தன்.

விஞ்ஞானிகள் புறப் பொருள்களை ஆராய்கிறார்கள்.

மெஞ்ஞானிகள் எமக்குள் உள்முகமாகத்திரும்பி மனதை ஆராய்கிறார்கள்.

இரு முயற்சிகளும் தொடர்கின்றன.

இயற்கையாக இறை சக்தியால் படைப்பு ஏற்படுகிறது. விஞ்ஞானிகளும் செயற்கை வைரம் செயற்கைத் தங்கம் போன்றவற்றைத் தயாரிக்கிறார்கள்.

யோகிகள், ஞானிகள், சித்தர்களும் பொருளைப் படைத்து அற்புதம் செய்கிறார்கள்.

விஞ்ஞானிகள் செயற்கை வைரம் தயாரிக்க வேண்டிய காலம் பொருட்செலவு பொருட்செலவு தேவையில்லை சித்தர்களுக்கு அவர்கள் எதையும் உடன் நினைத்தமாத்ரத்தில் ஒருபொருளை உருவாக்குகிறார்கள்.

இறைவன் அருள்பெற்றவர்களுக்கு கீழ்க்காணும் அட்டமா சித்திகளும் இயல்பாகப் பெறமுடியும்.

அணிமா:- சித்தியின்மூலம் மிகச் சிறிய உருவத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

மகிமா:- சித்தியினால் மிகப்பெரிய அளவுக்கு வளர்ந்துவிட இயலும்.

லகிமா:- சித்தியைக்கொண்டு காற்றில் மிதக்கலாம். நீர்மில் நடக்கலாம்.

கரிமா:- சித்தியின் மூலம் மிகப்பளுவுடையவராகி அசைக்க முடியாத நிலையை அடையலாம்.

பிரப்தி:- சித்தியினால் பிறர்மனதில் இருப்பதைக் கண்டுகொள்ளலாம். கடந்த காலத்தில் நடந்தனவற்றையும் எதிர்காலத்தில் வரப்போவதையும் எடுத்துக் கூறலாம். வியாதிகளைக்குணப்படுத்தலாம்.

பரகாம்ய:- சித்தியைக்கொண்டு கூடுவிட்டுக் கூடு பாயலாம். என்றும் இளமை மாறாமல் இருக்கலாம்.

வஷித்வம்:- இந்த சித்தி மிருகங்களை அடக்கக்கூடிய சக்தியை அளிக்கும்:

இஷாத்வம்:- இந்த சித்தியின்மூலம் இறந்தவர்களைப் பிழைக்க வைக்கமுடியும்:

இப்படிச் செய்யக்கூடிய சித்தர்கள் இவற்றை மக்களை உய்விக்கவும் நல்வழி காட்டவும் பக்திமார்க்கத்தில் ஈடுபடுத்தவும் பயன்படுத்தும்போது மகா புருஷர்களாக விளங்குகிறார்கள். லட்சக்கணக்கான பக்தர்களின்மதிப்பையும் பெறுகிறார்கள்.

சுயதலத்துக்காகப் பயன்படுத்தும்போது அந்தச் சக்தியையே இழந்து ஒன்றும் இல்லாமல் போய்விடுகின்றார்கள்.

இனி இவ்வற்புதங்கள் எப்படி நிகழ்கின்றன என்று ஆராய்வோம்.

ஓர் அணுவில் புரொற்றோன் என்னும் கருவை இலற்றோன் முட்டை வடிவில் சுற்றுகிறது.

இது சூரியனைக் கிரகங்கள் சுற்றுவது போலாகும்.  
 அணுக்கள் இறுக்கமான தொகுக்கப்பட்ட மையக்கருவைக் கொண்டவை.  
 இதைச்சுற்றி வரும் இலற்றோன்கள் மையப்பகுதியை நெருங்கும்போது அதிக  
 ஈர்ப்புசக்தி கொண்டவையாகவும் சுற்றுவிலகி வரும்போது ஈர்ப்புசக்தி குறைந்தும்  
 காணப்படுகிறது. அதாவது ஒரு அணுவிலிருந்து இலற்றோனைப்  
 பிரித்தெடுப்பதாயின் ஓரளவு சக்தி செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது.  
 இலற்றோன்களின் அசைவுக்கு மூலக்கூறுகளின் இடப்பெயர்ச்சிக்கு ஏற்ற சக்தியை  
 சித்தர்கள் தங்கள் யோக சக்தியால் பெறப்போகும் பொருளின் அதிர்வெண்ணிக்கை  
 க்கு ஏற்றவாறு கொடுக்கிறார்களவேண்டிய பொருளும் கிடைக்கிறது. பஞ்ச  
 பூதங்கள் ஒன்றுக்கொன்று எதிரானவை. ஆனால் உடலில் இவை ஐந்தும் சேர்ந்து  
 ஒன்றாய் உள்ளன. நீரும் நெருப்பும் சேர்ந்து இருக்காது. இதை விஞ்ஞானம்  
 ஒப்புக் கொள்ளாது. நீர் நெருப்பை அணைக்கும்; ஆனால் இவைமீறண்டும் எமது  
 உடலில் சேர்ந்தே இருக்கும் அதிசயம் ஒவ்வொரு விநாயும் நிகழ்கிறது.  
 சாதாரண மனிதனை பஞ்ச பூதங்கள் ஆட்டிப்படைக்கின்றன.  
 சித்தர்கள் பஞ்ச பூதங்களை ஆட்டிப்படைக்கின்றார்கள்.  
 உடலில் உள்ள சக்தியைக் கொண்டு இவர்கள் இதைச்செய்வதால் அற்புதம்  
 நிகழ்த்தியதும் கணைத்துக்காணப்படுவார்கள்.  
 சாயிபாபா போன்றோர் இன்று பல்லாபிரம் பக்தர்கள் முன் தினமும் அற்புதங்கள்  
 செய்கிறார்கள். அன்று நாயன்மார்களும் இதையே செய்தார்கள். இப்பிரபஞ்சத்தை  
 நிரப்பியுள்ள பொருள்கள்தாம் ஒன்றிலுள் ஒன்று மறைந்து இருக்கின்றது சந்தர்ப்பம்  
 ஏற்படும்போது வெளிப்படுகிறது.  
 அப்பர் இறைவனை விறகினில் தீயினன் என்றார். விறகில் உள்ள நெருப்பு  
 எரியும் போது எப்படி வெளிப்படுகிறதோ அதேபோல் இறைசக்தியும் எங்கும்  
 வியாபித்து இருக்கும்.  
 சித்தர்கள் எங்கும் நிறைந்த இறைசக்தியை நினைத்தவுடன் பெறுவார்கள்.  
 அவர்கள் இயற்கையைக் கடந்தவர்கள் இறைவனுக்கு சமமானவர்கள். ஆகையாலே  
 சில சித்தர்கள் நானேசிவன் என்று உண்மையையும் மறைக்காது கூறிவிடுவார்கள்.  
 (அடுத்த இதழில்...)



பிறேமன் இந்து வழிபாட்டுச் சங்கத்தினரால்  
 ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்த மகாசிவராத்திரி தின  
 விசேட பூசையும் கூட்டுப் பிரார்த்தனையும்  
 07.03.97 அன்று பிறேமன் நகரில் நடைபெற்றது.  
 இச் சிறப்புநிபந்தனில் பெருந்திரளான அடியார்கள் கலந்துகொண்டனர்.  
 அடியார்களால் பஜனை பண்ணிசை என்பனவும் நிகழ்த்தப்பட்டன.

தகவல்-அடியாவன்.

# Ich bin der Dolmetscher.

- சஞ்சயன்.

ஜேர்மன்நாட்டில் வாழ்ந்துவரும் பல்லாயிரக்கணக்கான வெளிநாட்டவர்களுக்கு இந்த Dolmetscher என்பவர்கள் கடவுள்கள் போன்று. அதுவும் தமிழ்மக்களைப்பொறுத்தவரையில் இவர்கள் ஆக்கவும் அழிக்கவும் வல்லமை படைத்த மகா சக்திகள்.

இவர்களை பக்தியுடனும் (கேள்விகள் கேட்கலாகாது) நன்றியுடனும் (அவசியமானால் நன்றிக்கடன் செலுத்தல்) வழிபடாவிட்டால் இவர்கள் எங்கள் தலைவாதியை மாற்றிவிடுவார்கள்.

யார் இந்த Dolmetscher எனப்படுபவர்கள்? (நானும் இவர்களில் ஒருவன்தான்) இந்த மகாசக்தி இவர்களுக்கு எங்கிருந்து கிட்டியது?

மொழிபெயர்ப்பாளர் எனப்படுபவர் வைத்தியர், பொறியியலாளர், குப்பைகூட்டுபவர்கள், சுத்திகரிப்புத்தொழிலாளர் போன்ற ஒரு தொழிலாளர்தான். இவர்கள் ஏதாவது இரண்டுமொழிகளில் திறமைவாய்ந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

உதாரணமாக ஜேர்மன் மொழியும் தமிழ்மொழியும்.

பதினைந்து இருபது வருடங்களுக்குமுன்பு ஜேர்மன்நாட்டில் அதிக தமிழ்மக்கள் இல்லாதிருந்தமையால் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் மதிப்பிடக்கூடிய மொழித்தகைமை வாய்ந்தவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்ற கட்டாயம் இருக்கவில்லை. இன்று ஜேர்மனியில் தமிழர்கள் தொகை பல்லாயிரக்கணக்கில் இருப்பதால் மொழிபெயர்ப்பாளர்களின் தராதரங்கள் சட்டங்களால் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

உதாரணமாக ஒருவர் ஓர் தொலைதொடர்பு நிறுவனத்தில் (Telekommunikation Gesellschaft) ஓர் தொலைபேசித் தொடர்பை ஏற்படுத்த விரும்பினால் தானாக இந்நிலைமையை எடுத்துக்கூற முடியாதகட்டத்தில் ஜேர்மன் மொழிதெரிந்த ஒரு நண்பரை அழைத்துச் செல்லலாம். அல்லது ஓர் மொழிபெயர்ப்பாளரை உதவி கேட்கலாம். (சில சமயங்களில் இந்த மொழிபெயர்ப்பாளர் இச்சேவைக்காகப் பணம் கேட்கலாம்.) இங்கு மொழிபெயர்ப்பாளரின் தகுதி அவதானிக்கப்படமாட்டாது.

அதேசமயம் ஓர் நீதிமன்றத்தில் ஜேர்மன் தெரியாத ஓர் தமிழரை பிரதிநிதிப் படுத்துவதற்காக நீதிமன்றத்தால் ஓர் மொழிபெயர்ப்பாளர் நியமிக்கப்படலாம். இந்த மொழிபெயர்ப்பாளர் குறிப்பிட்ட தகுதிகள் வாய்ந்தவராக இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுவதோடு வாய்மையோடும் நேர்மையோடும் கடமையாற்றுவதாக சக்தியப்பிரமாணம் செய்யவேண்டும். இந்த இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலுமே மொழிபெயர்ப்பாளர் மொழிபெயர்ப்போடும்ட்டுமே

நின்றுவிடுவதும் இவ்விடயங்கள் சம்பந்தமான தனது கருத்துக்கள் இந்த நிகழ்வுகளைப் பாதிக்காமல் பார்த்துக்கொள்வது அவசியமானதும் கட்டாயமானதாகும். இங்கு மொழிபெயர்ப்பு என்பது வார்த்தைகளை மொழிபெயர்ப்பதோடுமட்டும் நின்றுவிடக்கூடாது. 'தகவல்களை' இரண்டு மொழிகளிலும் புரிந்துகொள்ளுமாறு பரிமாறும் திறமை இருக்கவேண்டும். இவைதான் ஓர் மொழிபெயர்ப்பாளரின் அடிப்படைத் தகுதிகள்.

இம் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் எவ்வாறு தொழில்நுட்பத்தில் செயற்படுகின்றார்கள் என்று அவதானித்தால், ஒன்று சுயமாக தொழிலாற்றும் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் (இவர்கள் இந்நாட்டில் தொழில் ஒன்றைத்தொடங்க அனுமதி பெற்றிருக்க வேண்டும்.) அல்லது மொழிபெயர்ப்பாளர்களை தற்காலிகமாக அமைத்துக் கொள்ளும் ஓர் நிறுவனத்தின்மூலம் (Dolmetscher Büro) ஓர் குறிப்பிட்ட விடயத்திற்காகமட்டும் தற்காலிகமாக வேலைக்கு அமர்த்தப் படுபவர்கள். ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளர் தான் கேட்பதை மொழிபெயர்ப்பதோடு மட்டும் நின்றுவிடவேண்டும் என்பது திடமாக வரையறுக்கப் பட்டிருக்கின்றது. இந்த ஓர் செய்கையைத்தவிர வேறு எந்தவிதமான மகாசக்திகளும் ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளருக்குக் கிடையாது. அது தவிர யாருக்காக ஓர் மொழிபெயர்ப்பாளர் நியமிக்கப்படுகின்றாரோ அந்த நபர் இம்மொழிபெயர்ப்பாளரின் திறமையில் அல்லது நேர்மையில் சந்தேகம் கொள்ளும் கட்டத்தில் மொழிபெயர்ப்பாளரை மாற்றிக்கொள்ள கேட்கும் அதிகாரம் இருக்கின்றது.

இக்கட்டுரையின் நோக்கம் என்னவெனில் இந்த 'மொழிபெயர்ப்பாளர்களின்' அதிகாரத் துஷ்பிரயோகத்தை அடையாளம்காட்டுவதும் அதை எப்படித் தடுக்கலாம் என்பதுமாகும்.

உண்மையில் என்ன நடக்கிறது என்பதை அவதானித்தால் இந்த மொழிபெயர்ப்பாளர்களில் அனேகமானவர்கள் தமிழ்மக்களின் முன்பு தாங்கள் மிகவும் சக்திவாய்ந்தவர்கள் போல்காட்டிக்கொண்டு ஜேர்மன் அலுவலகங்களில் புதிய வேலை ஒப்புத்தங்களுக்காக அவர்களின் பாதங்களை வருடிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அதுகூடத் தவறல்ல ஆனால் அனேகமான சந்தர்ப்பங்களில் இவர்கள் ஜேர்மன் அதிகாரிகள்முன் தங்கள் புதிய தேசிய உணர்விற்குப் பலியாகி (பலர் தற்போது ஜேர்மன் பிரஜைகளாகிவிட்டவர்கள்) மொழிபெயர்ப்பாளரின் தேவையுடைய தமிழர்களை மிகவும் மோசமாகக் கையாளுகின்றார்.

ஓர் சிறு உதாரணம்: ஜேர்மன் அதிகாரி 'தயவுசெய்து உண்மையைக் கூறவேண்டும்!' என்று ஜேர்மனில் கேட்டுக்கொண்டால் அதை மொழிபெயர்ப்பவர், 'நீர் பொய்சொல்வது அவர்களுக்குத் தெரியும். பிடிபடப் போகின்றீர்' என்று சொல்லக்கூடும்.

இப்படியான கால்சமுவிப்பிழைக்கும் மொழிபெயர்ப்பாளர்களால் தற்போது பல ஜேர்மன் அலுவலகங்களில் மொழிதெரியாத தமிழர்கள் மோசமான நடைமுறைகளுக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றார்கள்.

ஒரு சில மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் இதைவிட ஒருபடி மேலேயே சென்று ஜேர்மன் அதிகாரிகளுக்கு தங்கள் செலவில் உணவுபரிமாறுவது பரிசுப்பொருட்கள் கொண்டுவருவது போன்ற லஞ்ச ஊழல் நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபட்டுவருவதை நான் அவதானித்திருக்கிறேன்.

ஓர் உதாரணம்: போன வருடம் மார்ச்சுமாதம் பிரான்போட் விமானநிலையத்தில் கிட்டத்தட்ட 90 தமிழர்கள் இவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் பெண்களும் சிறுவர்களும். ஒரே சமயத்தில் அகதிநிலை கோரியிருந்தார்கள். வருடக்கடைசி என்பதால் ஜேர்மன் எல்லைக் காவுற்படையினர் அரைகுறை மனத்தோடு வேலையைச் செய்து கொண்டிருந்தார்கள் மிகவும் குளிர் (-15C) காலநிலைக்கு ஒவ்வாத உடை. அங்குவந்திருந்த தமிழர்களை வாட்டியது. பதிவும் வழக்கும் நடந்து கொண்டிருந்தபோது கோபமுற்ற ஓர் ஜேர்மன் இளம்பெண் அதிகாரி தமிழர்கள் என்றாலே எனக்கு எரிச்சலாக வருகின்றது. திரும்பி சிறிலங்கா போய் சாகவேண்டும் என்று சொல்ல, மற்ற ஓர் அதிகாரி ஆனால் ஒருவர் இருவரல்ல எல்லோரும் போகவேண்டும் என்று ஆமோதித்தார்.

நான் இதைக்கேட்டுக்கொண்டு பொறுமையாக இருந்தேன்.

ஒருநிமிடங்களின் பின்பு கையடையாளங்கள் எடுக்கும்போது ஓர் சிறுவனை ஓர் குற்றவாளிபோல் கையாள்வதைக்கண்டு நான் அந்த அதிகாரியுடைய நடவடிக்கையை மனிதத்தன்மையற்றது என்று கண்டித்தபோது அவர்கள் ஆச்சரியமடைந்தார்கள். இப்படியான ஓர் விமர்சனம் அவர்களுக்கு புதிதாக இருக்க வேண்டும்.

அது தவிர பிரான்போட் விமானநிலைய எல்லைக்காவற் படையினரின் (எல்லா அதிகாரிகளும் அல்ல) மனிதத்தன்மையற்ற நடவடிக்கைகளில் அகதிகள் மரணமடைந்த நிகழ்வுகள் ஜேர்மன் முழுதுமே பரவியிருந்தது. இதே அதிகாரிகளை வேறு ஓர் மொழிபெயர்ப்பாளர் விமான நிலையத்தில் மறுநாள் மாலையில் உணவுபரிமாறி உபசரித்தார். இந்நிலையில் இம்மொழி பெயர்ப்பாளரின் முன்பு அகதிகளைத் தாம் நினைத்தபடி கையாள்வது அவர்களுக்கு இலகுவாகிவிடுகின்றது.

உண்மையில் உதவிதேவைப்படும் அகதிகள் நேரடியாக ஜேர்மன் அதிகாரிகளாலும் மறைமுகமாக மொழிபெயர்ப்பாளர்களாலும் தவறான முறைகளில் கையாளப்படுவது மிகவும் மனிதத்தன்மையற்றதும் சமூக விரோதமானதுமாகும். இந்த விருந்துபசாரங்களும், சேவகம்செய்வதும் தொழில் உத்தரவாதத்திற்காக இருந்தாலும் இவர்கள் தங்கள் மனிதநாயினங்களளை அடகு வைப்பதிலும் கைதேர்ந்தவர்கள். ஒரு சிலர் இதைவிட ஒருபடி மேலேபோய் உங்கள் தலைவதியைத் தீர்மானிப்பவர்கள் நாங்கள்தான் என்றும் நடந்து கொள்கின்றார்கள்.

ஒரு சில மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் சாரதி அனுமதிப் பத்திரத்திற்குரிய பரீட்சைகளில் அரசாங்கத்திடம் தங்களுக்குரிய படியைப் பெற்றுக் கொள்வதோடு பரீட்சாத்திகளிடமும் லஞ்சம்பெற்று தேர்வுகளில் சித்தியடைய உதவியெய்யும் சம்பவங்களும் நடைபெறுகின்றன:

இப்படியான தவறான நடவடிக்கைகளினால் பின்னடியில் மிகவும் பாரதூரமான சாலைவிபத்துக்களுக்கும் வழிகோலி வருகின்றார்கள்.

சுயமாகத்தொழில்புரியும் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் தனிப்பட்ட மொழிபெயர்ப்புச் சேவைகளுக்கு (திருமணம், பிறப்பு) அரசாங்கத்தால் நிர்ணயிக்கப்படும் கட்டணங்களைவிட மேலதிகமாக கட்டணங்களை அறவிடுவதும் பல சந்தர்ப்பங்களில் தெரியவந்திருக்கின்றது.

இவை எல்லாவற்றிற்கும் மகுடம்குட்டுவதுபோல ஓரிரு மொழி பெயர்ப்பாளர்கள் பொய்ப்பான வாக்குமூலங்களைத் துப்புத்துலக்கும்பணியைத் தங்களிடம் ஜேர்மன் அரசாங்கம் வேண்டிக்கொள்வதாகவும் தெரிவித்து வருகின்றார்கள்.

தங்கள் சுயநல தேவைகளுக்காக தங்கள் மனிதாபிமானத்தையும் பிறருடைய வாழ்க்கையையும் விற்றுப் பிழைக்கும் இவர்களுடைய தான்தோன்றித்தனமான நடவடிக்கைகளை மேலும்மேலும் அனுமதித்துவந்தால் இங்குள்ள ஜேர்மன் தெரியாதமக்களின் தலைவிதியை இவர்களின் கையில் கொடுப்பதாக அமைந்துவிடும்.

இப்படியான சந்தர்ப்பங்களில் பாதிக்கப்பட்டவர்களோ அவரது உறவினர்களோ சமூக சேவை இயக்கங்களில் முறைப்பாடுசெய்வது அவசியமான ஓர் நடவடிக்கையாக இருக்கின்றது.

தமிழ்மக்களின் விழிப்புணர்வுதான் அவர்களுக்கு இங்கு ஓர் சுதந்திரமும், பாதுகாப்புமான வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொடுக்கும். எல்லோரும் ஜேர்மன் மொழியில் ஓரளவு திறமைபெற்றால் இப்படியான திருவிளையாடல் புரியும் மொழிபெயர்ப்பாளர்களின் கொட்டத்தை அடக்கிவிடலாம்:

□□□

துணிவு.

துணிவுடன் இரு என்ரல் மற்றவர்களை  
அடக்கி ஆள் என்பது அத்தமல்ல.  
தன்னைத்தான் அடக்கி ஆள் வேண்டும்  
என்பதே அத்தம்.

உனது குறைகளைக் களைந்துவிடு.  
வளமான எதிர்காலம் வேண்டுமானால்  
மனத்தை அடக்கி நல்வழிவாட்டுமே  
முழுமுச்சாய் ஈடுபடு!

-ஜேம்ஸ் ஆலன்.



கரணம்.

இந்த உலகில் மிகவும் கரணமானது  
மனிதனுடைய சாவைத் தவிர்ப்பதல்ல.  
அதர்மத்தைத் தவிர்ப்பதுதான்!

-பிளோட்டோ.

## அழைப்பு.

அன்பின் பூவரசு வாசகர்களுக்கு!  
நமது எழுத்தாளரும் கவிஞருமான திரு எழிலன் அவர்கள்  
எழுதிய முதல்நூலான

புதியதல்ல புதுமையுமல்ல  
தமிழகத்தில் பெரும் வரவேற்புப் பெற்றிருப்பதோடு  
தமிழக நூலக ஏற்பும் பெற்றிருக்கிறது  
என்பதைப் பூவரசு மிக மகிழ்ச்சியுடன்  
தெரிவித்துக்கொள்கிறது. அந்நூல் சென்னையில் டாக்டர்  
தெய்வநாயகம் அவர்களின் தலைமையில்  
வெளியிடப்பட்டது.

அதன் அறிமுகம் இங்கு ஜெர்மனியிலும்  
முன்ஸ்டர் நகரில் நடைபெறவுள்ள

**தேன் தமிழ்த் தென்றல்**

கலை, இலக்கிய விழாவின்போது  
சிறப்பாகச் செய்யப்படவுள்ளது.

அதே நாளில்

அவரது இரண்டாவது சிறப்பு நூலான

**இரவல் இதயங்கள்**

வெளியிடப்படவுள்ளது.

பூவரசு வாசக அன்பர்களும்  
இவ்விழாவில் கலந்து சிறப்பிக்கும்வண்ணம்  
அன்புடன் அழைக்கப்படுகின்றீர்கள்.

விரைவில் முன்ஸ்டர் நகரில்  
கவிஞர் எழிலனின்  
தேன்தமிழ்த்தென்றல்  
கலை நிகழ்வுகளும் நூல் வெளியீடும்

மேலும் விபரங்களுக்கு:

Mr.Ezhilan, Von ketteler Str.8, 49497 Mettingen.

பூவரசு கலை இலக்கியப் பேரவை  
வாசகர்களுக்கு வழங்கும்  
சீறப்பு வெளியீடுகள்!

கையெழுத்துப் பிரதிகள் 1985-1995

சிறப்பிதழ்.

(புலம்பெயர்நாடுகளில் வெளிவந்த தமிழ் கையெழுத்துப்  
பிரதிகளிலிருந்து தேர்வுசெய்யப்பட்ட ஆக்கங்களைத் தொகுத்து  
பூவரசு வெளியிடவிருக்கும் சிறப்புத் தொகுதி.)

அவர்களும் இவர்களும்.

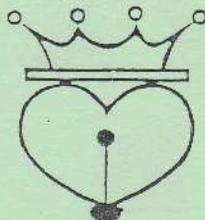
(இந்துமகேஷ் எழுதிய தாளவய மற்றும் கிசைநாடகங்கள்.)

யௌவனமில்லாத யதார்த்தங்கள்!

பிரபல எழுத்தாளர் கிராஜன் முருகவேல்  
எழுதிய கிளிய சிறுகதைகளின் தொகுப்பு.

வெளியீடு-

பூவரசு கலை இலக்கியப் பேரவை  
ஜெர்மனி.



செவ் பூவரசு என்.



புவரசு கலை இலக்கியப் பேரவையின்  
வாசகர் அரங்கம் '97